

ПОЛИТИКИНИ

ЗАБРАВНИК

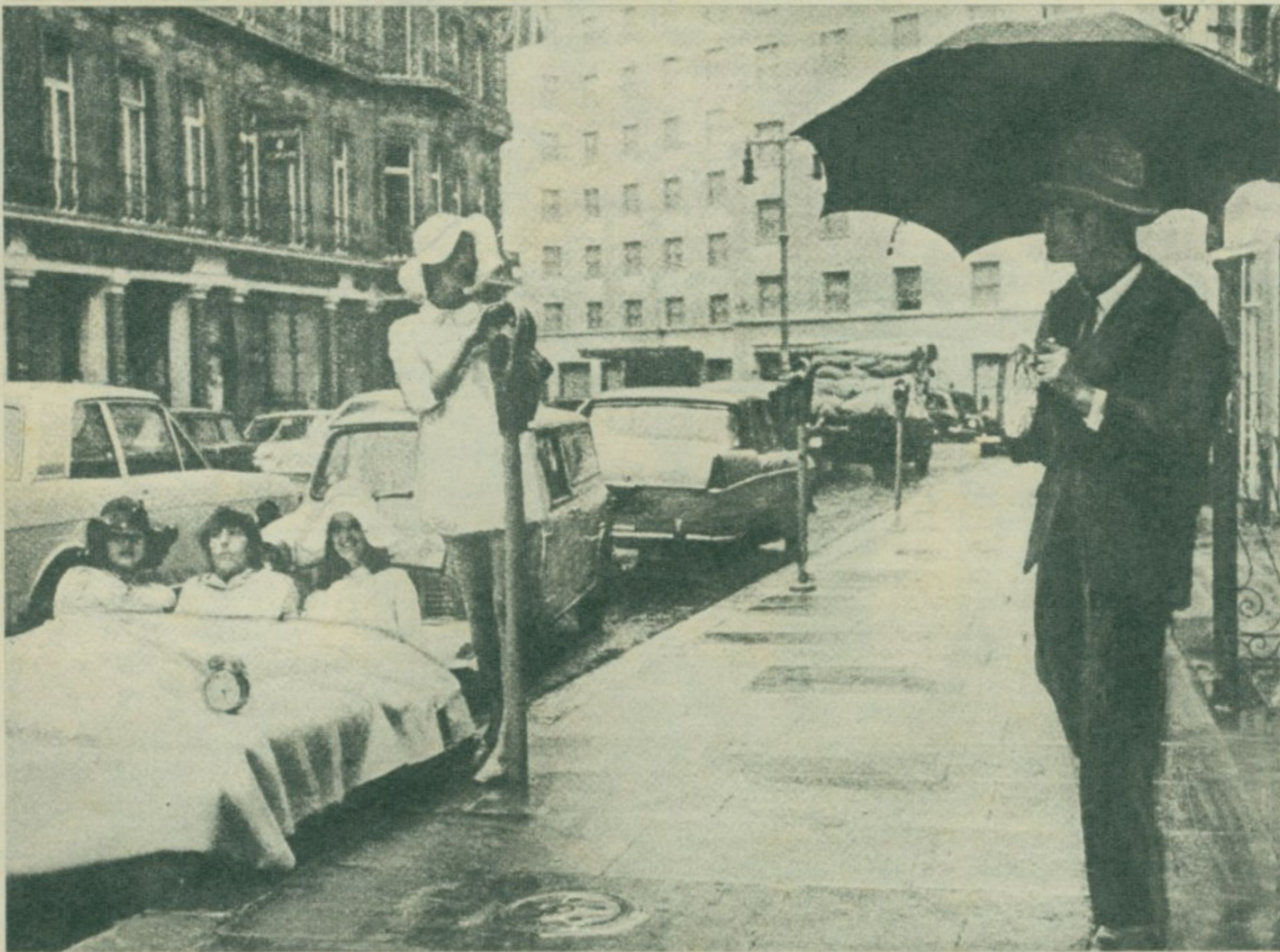
1
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
910
6. VI 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ПИРАТИ

ПОСТЕЉА ПРОДАЈЕ ШЕШИРЕ. — „Спавање пред публиком“, које су недавно Битлси увели у моду, дало је једном енглеском произвођачу шешира идеју за оригиналну рекламу. Испред своје радње, у једној од најживљих лондонских улица, закупио је место за паркирање аутомобила и ту поставио широку постељу а у њу сместио елегантно одевене манекенке са његовим шеширима на глави. Иако његови шешири нису ништа лепши од осталих који се могу купити у истој улици, продају се „као алма“.

КУПАТИЛО ЗА КОЊЕ. — Откад је утврђено да тркачки коњи много боље трче после купања у топлој води, појавила су се нарочита купатила за коње, и то на точковима, да би се могла селити од тркалишта до тркалишта. Недавно је и Холандија добила такву „коњску сауну“.

Ripley

Веровати или не!

ФРАНЦИСКО САНЧЕЗ

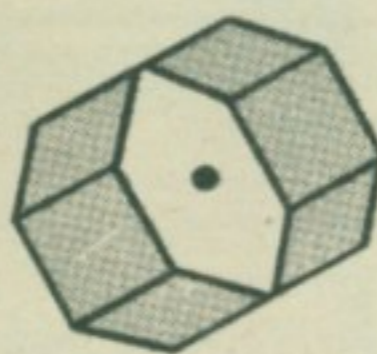

(1523-1601)
ПРОФЕСОР
УНИВЕРЗИТЕТА
У САЛАМАНКИ
(ШПАНИЈА)
ГАРАНТОВАО ЈЕ ДА
СВАКОГ СТУДЕНТА МОЖЕ
ЗА 8 МЕСЕЦИ ДА НАУЧИ
ЛАТИНСКИ, ГОВОРНИШТВУ
ЗА 2 МЕСЕЦА, ФИЛОЗОФИЈИ
И МУЗИЦИ ЗА 30
ДАНА, ГРИКОМ ЗА 20
ДАНА, А
АСТРОНОМИЈИ
ЗА СВЕГА
10 ДАНА!

ЕЖЕН САНДОВ

ПОЗНАТИ „ЧОВЕК ОД ГВОЖДА“ КОЈИ ЈЕ СВОЈУ СНАГУ ПРИКАЗИВАО ШИРОМ ЕВРОПЕ, СВАКОДНЕВНО ЈЕ ПОНАВЉАО СВОЈУ ТАЧКУ У КОЈОЈ ЈЕ НА СВОЈИМ ЛЕДИМА НОСИО 20 ОСОБА. УМРО ЈЕ 1925. У 58. ГОДИНИ ДОК ЈЕ ПОКУШАВАО ДА ИЗВУЧЕ ЈЕДИН АУТОМОБИЛ КОЈИ ЈЕ СЛЕТЕО У ДУБОК БАРАК.

Оптичка варка

У СТАРОМ РИМУ КРОКОДИЛИ

СУ ДРЕСИРАНИ И И СА њИМА СУ ИЗВОБЕНЕ РАЗНЕ ТАЧКЕ.

ЗЕЛЕНО ПОЗОРИШТЕ

ПОЗОРНИЦА У ЛУКИ, ИТАЛИЈА, ЦЕЛА ЈЕ САТРАБЕНА ОД ТРАВЕ И ДРУГИХ ЗЕЛЕНИХ БИЉАКА, ДОК СУ КУЛИСЕ И ЛОЖЕ ОД КИПАРИСА И ЖИВЕ ОГРАДЕ.

АМЕРИЧКИ ДРВОТОЧАЦ

КОЈИ КАО ЛАРВА ЖИВИ У ТврДОМ ДРВЕТУ, ПОНЕКАД СЕ РАЗВИЈЕ У ОДРАСЛОГ ИНСЕКТА ТЕК ПОШТО ЈЕ ДРВО ПРЕРАБЕНО У НАМЕШТАЈ — ЧАК И ПОСЛЕ 40 ГОДИНА.

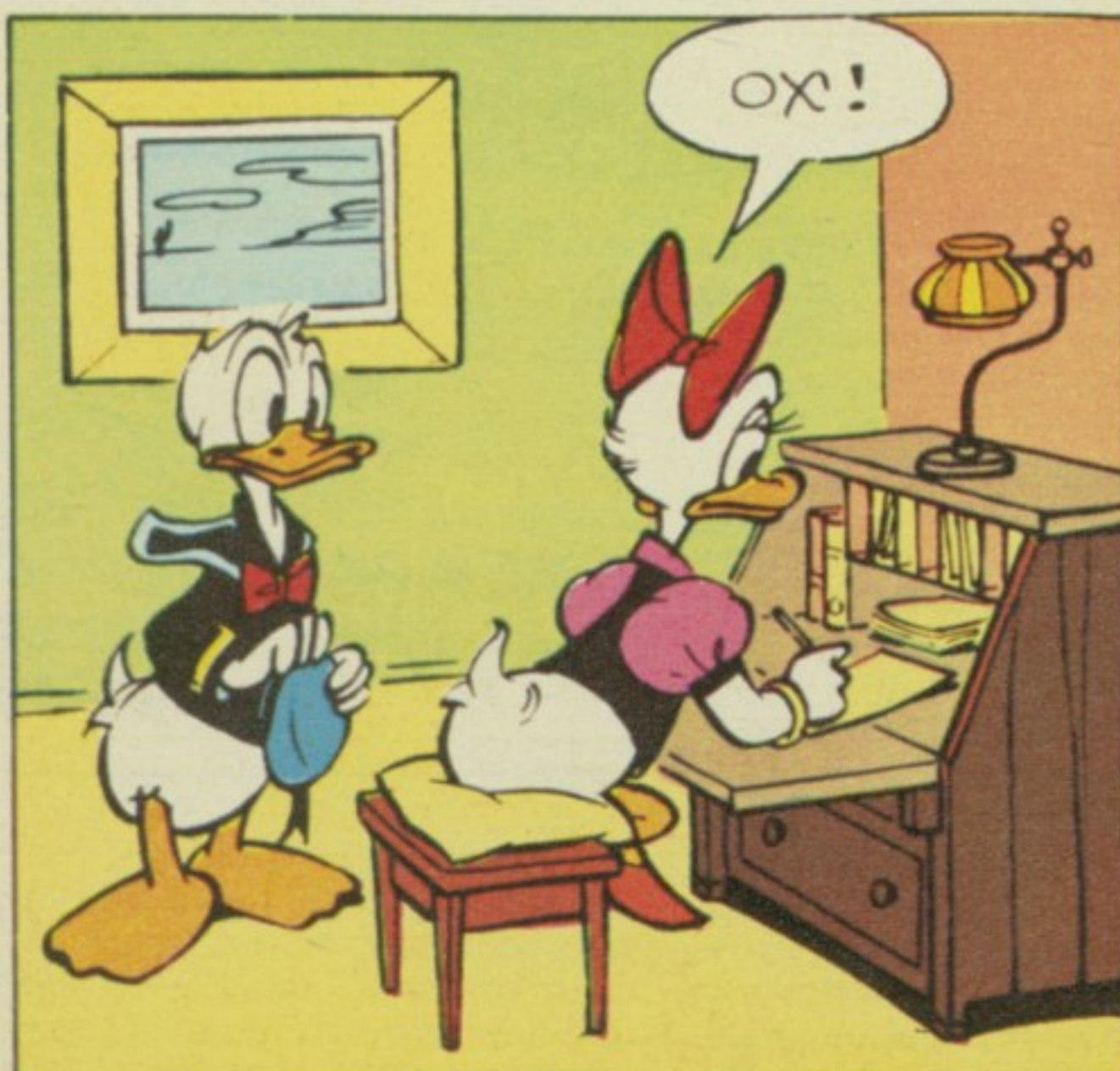
БИЉКА BULBINE MESEMBRYANTHEMOIDES

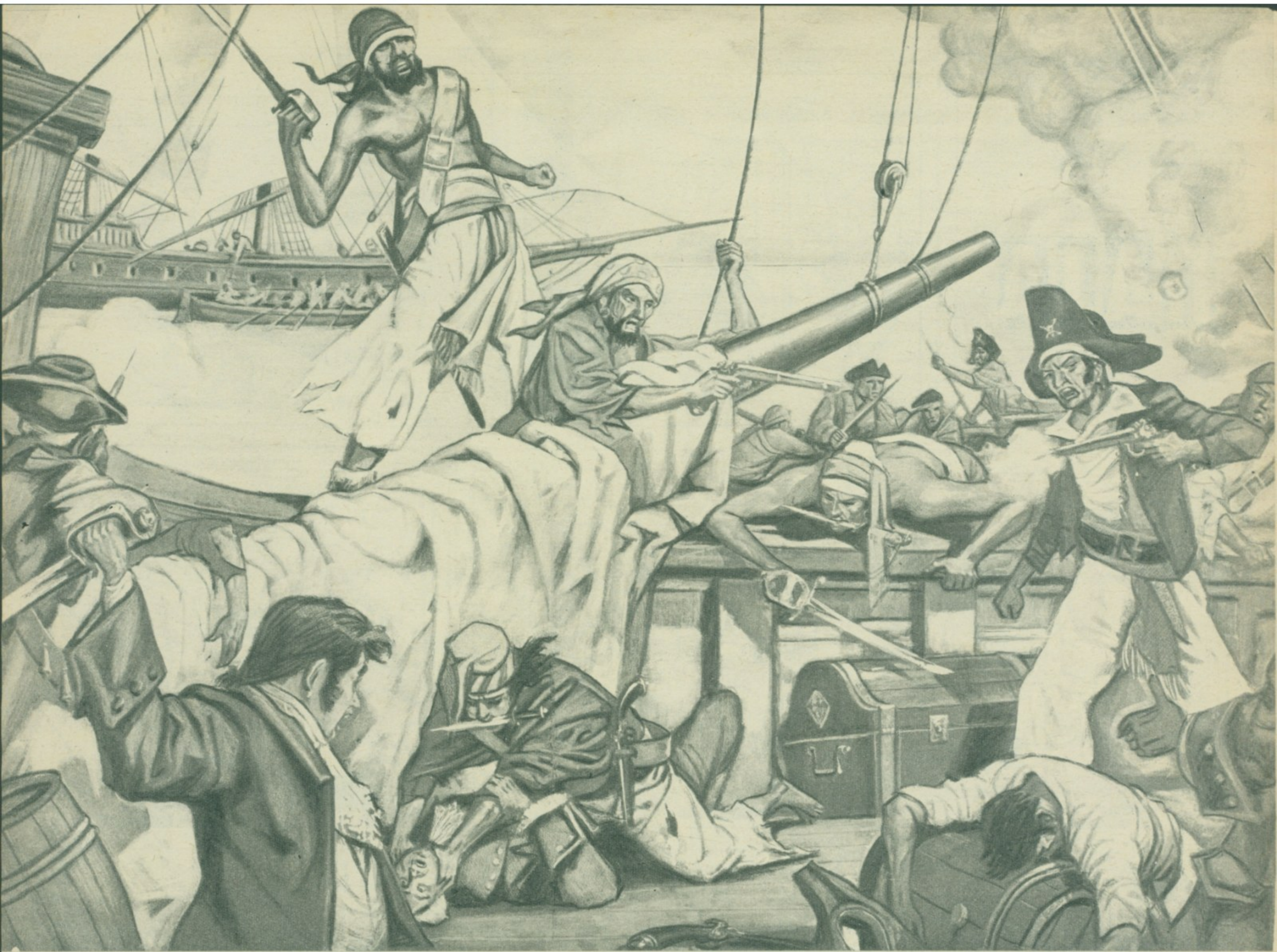
КОЈА РАСТЕ У АФРИЧКОЈ ПУСТИЊИ КАРУ, ШТИТИ СВОЈЕ ЗЕЛЕНЕ ЛИСТОВЕ ОД ЈАКОГ СУЊА „ЗАКОПАВАЈУКИ“ ИХ У ЗЕМЉУ.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ПИРАТ МОРГАН

Утро затиче јахту „Гусар“ на отвореном мору. На јахти се, поред посаде, налази 350 гостију и више од 200 келнера, куvara и баштована.

На горњој палуби, поред базена за пливање, у огромним сандуцима распоређено је екзотично дрвеће. Мало даље је још један базен а у њему „мали“, два и по мет-

ра дугачак крокодил. По трећем базену пливају читавата јата риба свих облика и боја.

Келнери, балансирајући по служавницима, трче од кабине до кабине. Према бродском дневнику на јахти „Гусар“ налазе се двојица војвода, 3 принца, 6 грофова и маркиза, 11 сенатора и посланика, 46 милионера и 101 пас-

Јахта „Гусар“ је нека врста пловеће палате америчких милијардера Моргана.

Кад „Гусар“ одслужи своје, јахта ће отићи на „вечно сидриште“ поред још четири брода која су такође носила име „Гусар“. На тим јахтама пловили су и живели отац и деда данашњег власника „Гусара“ Џона Пјерпонт Моргана — Млаћера.

плена. За време Луја XIV у Француској је чак издат закон према којем је гусар постајао сопственик „било које имовине која би провела у његовим рукама 24 часа“.

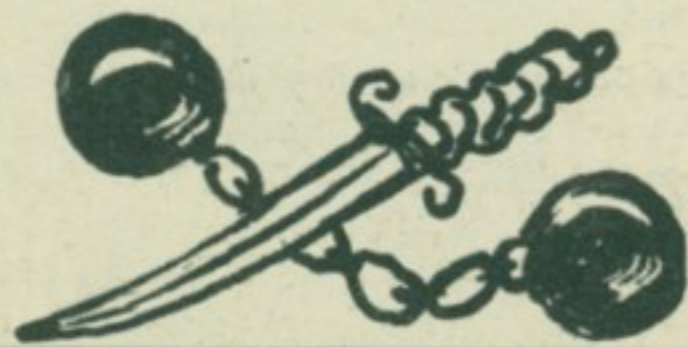
Мета напада морских разбојника са Атлантика биле су шпанске колоније у Новом свету. Сваког пролећа Шпанци су слали у Америку ратну флоту да би из колоније узела прикупљено злато и сребро и допремила га у мадридску краљевску благајну. Пирати се нису усуђивали да нападну тако моћну армаду. Задовољавали су се нападима на поједине бродове који би залутали у бурама или би због каквог кварца заостали од флоте као и препадима на шпанске колонијалне прадове који су по правилу били одлично утврђени, али са малом посадом.

За такве нападе биле су потребне базе у близини шпанских колонија у Јужној и

Средњој Америци. Многобројна острва у топлим водама Карипског мора била су за то као створена. Французи су тако створили своју базу на острву Тортуги а баше енглеских гусара били су Порт Ројал на Јамајци и у пориштем на острву Провиденс где је створена једна од највећих гусарских република.

СВАКИ ЏЕНТЛМЕН
— ГУСАР

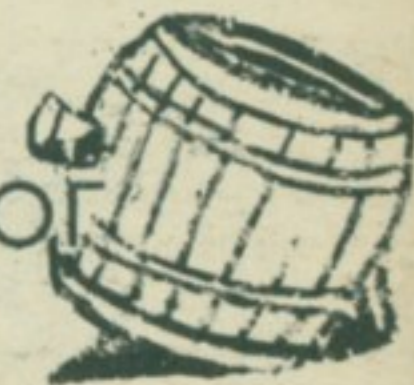
Историја овог супермодерног брода као и династије његових власника — америчких милијардера, враћа нас у 17. век. Тада се у многим европским земљама пиратство сматрало „занатом племића“. „Готово сваки цент-

мен западних обала Енглеске — забележио је један писац из тог времена — учествује на овај или онај начин у гусарењу“.

Папе, кнежеви и краљеви издавали су „вitezовима пљачке“ пергаменте с вели-

ким печатима од дрвеног вошка који су потврђивали њихова „права“ да пљачкају и плене туђе бродове. „Вitezови пљачке“ били су у ствари државни гусари који су својим краљевима давали одређен проценат од свог

РУМ ЗА
ГУСАРСКОГ
ВОЂУ

Године 1667. у време кад је пиратство било на врхунцу, на Тортуги се због важан догађај: пирати су подарили буренце рума старог десет година Хенрију Мор-

СУРОВ И ЕНЕРГИЧАН, МОРГАН ЈЕ УЧИО ГУСАРСКИ ЗАНАТ КОД ХОЛАНДСКОГ КАПЕТАНА МАНСФЕЛДА, ВОЂЕ ЈЕДНЕ БАНДЕ МОРСКИХ РАЗБОЈНИКА

гану. То је био знак да је изабран за гусарског вођу.

Суров и енергичан, Морган је учио гусарски занат код холандског капетана Мансфелда, вође једне банде морских разбојника разних националности. С том бандом Морган је кренуо према јужној обали Кубе која је у то време припадала Шпанији.

Било је то време мира између Енглеске и Шпаније и на Куби нису очекивали напад енглеских пирата. Пиратска експедиција је без сметњи продрла у дубину острва, до великог града Пуерто Принчипе. Пирати још никад нису били у овом граду и Мансфелд је очекивао богат плен.

Гусари су поставили граду ултиматум: ако им градска

врата не буду одмах отворена, они ће запалити све куће и побити све становнике, чак и децу у колевци. Уплашени грађани предали су се пиратима на милост и немилост. Гусари су их све затворили у катедралу да би на миру могли да се даду у потрагу за скривеним драгоценостима. Али, злата није било. Или су грађани успели да своје драгоцености сакрију по околним шумама или су приче о богатству града Пуерто Принчипе биле пука измишљотина. За неколико дана гусари су, као скакавци уништили све залихе хране и отишли покупивши са собом сву стоку. Становници Пуерто Принчипе, затворени у катедралу, били су осуђени на смрт од глади.

ли и Гибралтар. У Гибралтару је Морган превазишао у суровости и самог себе: раза пињао је грађане на крст, вешао их за руке и ноге, пекао их на тихој ватри само да би од њих изнудио што више злата и драгоцености.

Године 1670. Морган има већ читаву флоту од 37 бродова с посадом од 2.000 гусара. Дао је сам себи титулу адмирала и на његовом броду, није се више вио црни гусарски стег већ „Јунион Џек“ — застава Велике Британије.

Мета новог напада била је Панама, један од највећих шпанских градова у Средњој Америци, место где се стицало сребро из мексичких рудника и злато прикупљано у Перуу. Због тога је у граду било много војске. Борба се водила дуго, с променљивом срећом. Најзад је Морган савладао шпанску коњицу и ушао у град захваћен паником. Да не би, као у ранијим походима, морао да претреса кућу по кућу, запалио је град јер је рачунао да је тешки метал најједноставније наћи у лакој пепелу. Богати град претворен је у згариште у којем су гусари нашли много злата.

Кад су се после пљачке поново нашли на бродовима, Морган је предложио да, по старом обичају, претресу један другог: да није који од њих сакрио део плена. Све је стављено у „заједнички лонац“ и почела је деоба. И тада се показало да на сваког гусара долази ништавна свота од 10 фунти стерлинга. Гусари су знали да је плен, који је с муком носило 200 мазги, морао бити већи но што је Морган тврдио. Побуна само што није избила.

Било је касно вече и расправа је одложена за јутро. А ујутру... Моргановог брода нигде није било: отпловио је са благом.

Маја 1671. Морган се враћа на Јамајку а после годину дана под стражом га спроводе у Енглеску због тога што је прекршио споразум о ненападању између Енглеске и Шпаније.

Уместо да буде кажњен Морган добија племићку титулу и бива постављен за вице гувернера Јамајке где је одмах купио велике плантаже и стотине црних робова. Крај живота провео је мирно у раскошној вицегувернерској палати. Понекад је само судио и осуђивао на вешала неког од својих старих сабораца који су наставили да се баве гусарењем.

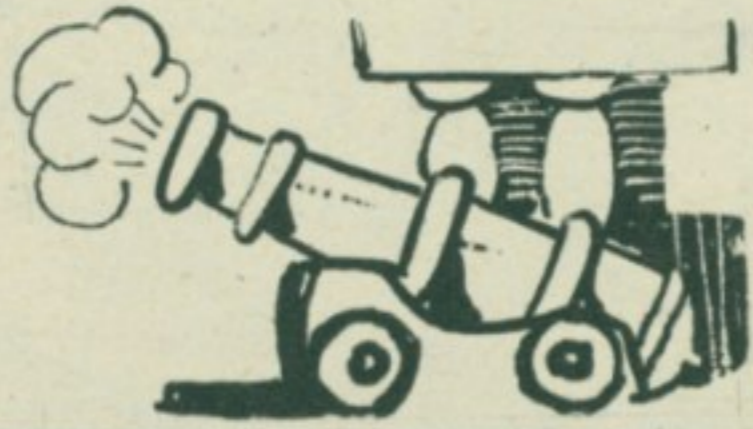
Морган је са свим почастима био сахрањен на гробљу у Порт Ројалу. Његово огромно богатство, напљачкано у небројеним гусарским походима, припало је његовој жени и сину. После

што су били дедовски пиштољи, сабље и препаци на бродове. Али, по породичној традицији Моргани и данас дају својим раскошним јахтама име „Гусар“.

К. В.

СУРОВИ МОРГАН НИЈЕ ШТЕДЕО НИКОГ, ЧАК НИ СВОЈЕ ДРУГОВЕ — ГУСАРЕ.

НАПАД НА ПОРТОБЕЛО

Бојећи се гнева енглеског двора, Мансфелд и Морган су се после напада на Кубу повукли на Тортугу. Ту је Мансфелд напрасно умро а Морган је, окупивши око себе Енглеze — пирате који су га изабрали за вођу, кренуо на богати град Портобело — „Лепу луку“ — на острву Јамајки. Град су штирила три неприступачна утврђења.

Тада је Морган покупио калуђерице из једног манастира ван града и жене из околних села. Пирати су нагнати жене да се пењу по лествицама за опсаду прислоненим уз зидине једног од утврђења. Заштићени тим

живим зидом продрли су у утврђење и убили 300 његових бранилаца. У граду је за владала паника и Портобело је сва своја врата отворио пред пиратима. Две недеље су гусари испитивали становнике тражећи благо за које су веровали да је прикупљено да би било упућено као годишњи данак у Шпанију. Опљачкали су све цркве, манастире и куће али плен није испунио њихова очекивања. Тада је Морган поставио захтев шпанском гувернеру: или откуп од 100.000 пијастера или ће до темеља спалити Портобело. Гувернер је испунио његов захтев

ГУСАР ЈЕ
ГУСАРУ ВУК

Али, ни то није могло да задовољи незасите пирате и Морган је одлучио да повећа богатство на рачун својих „колега“. У близини Порт Ројала лежао је усидрен једрењак француских флибустира. Морган је позвао на гозбу капетана једрењака и неколико његових официра. Кад су се они, не слутећи ништа, успели на његову палубу, свезао је своје госте и бацио их у потпалубље. Настала је борба у којој је, случајно, дошло до експлозије бродске барутане. Оба брода су била уни-

штена а сви Французи и већина Енглеза су погинули. Спасло се само тридесет гусара, међу којима и Морган.

Неколико дана Морган је превртао и претресао своје бивше другове-пирате скидајући с њих прстење и ланце и празнећи им џепове. Тада се, вероватно, и родила омиљена Морганова изрека: „Што нас је мање, то ће свако од нас више добити“.

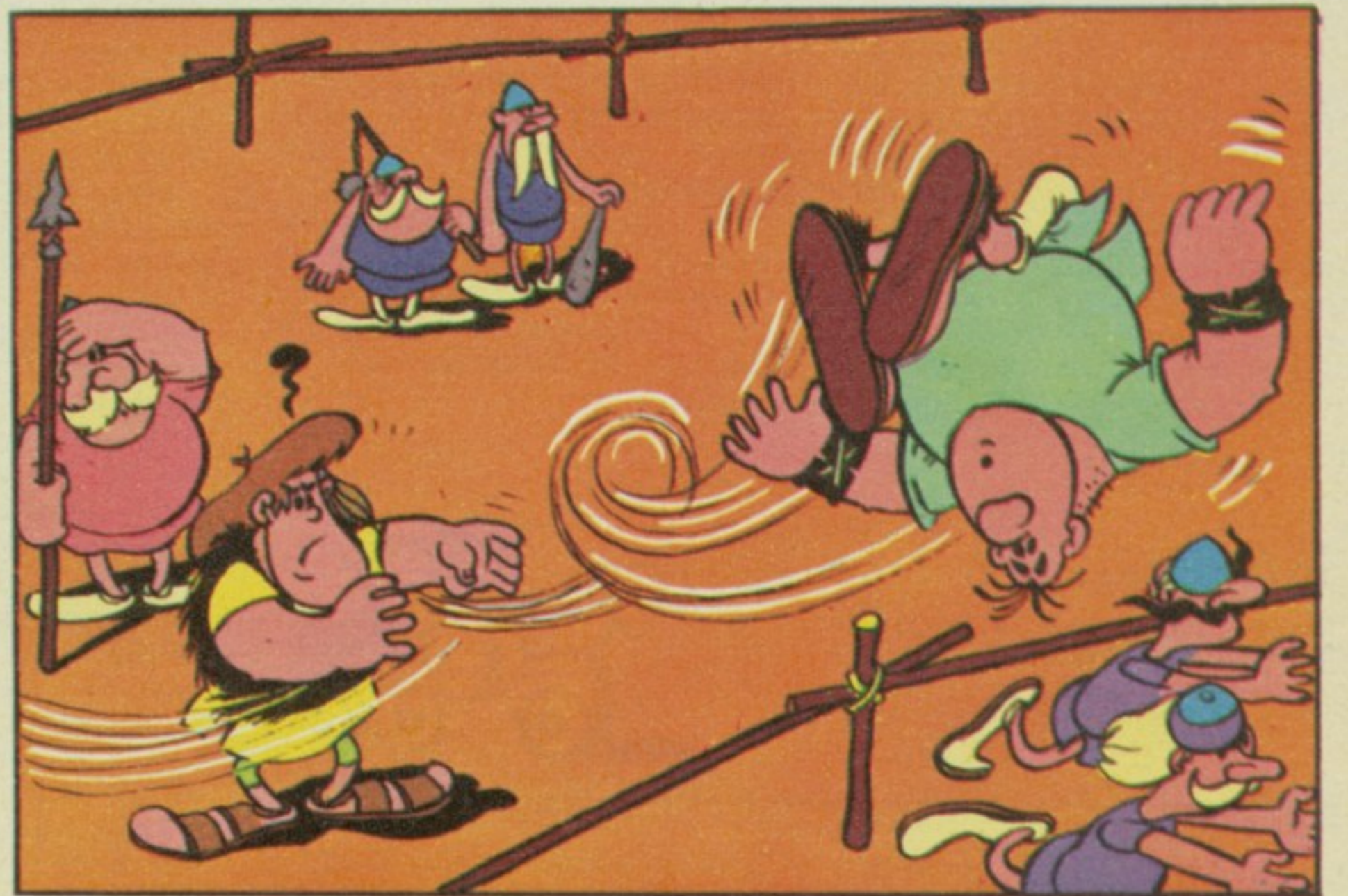
После напада на француске гусаре дошли су напади на шпанске градове Марзакаибо, у данашњој Венецуе-

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ЕПИЗОДА: БУЗДОВАНСКЕ ИГРЕ

* ВЕШТИЦЕ НЕ ПОСТОЈЕ, АЛИ СТАРИ СЛОВЕНИ НИСУ ТО ЗНАЛИ... И ЗАТО СУ УВЕЛИ ОВУ ДИСЦИПЛИНУ.

НЕМА ПЕВА

ТРИНАЕСТОГОДИШЊА НЕЛА ПЕТАНИ СНИМИЛА ЈЕ ПЛОЧУ С МЕЛОДИЈАМА УЈАК ЦОН, КУДРАВИ ДЕЧАК, ВЕСНА И БАКА, ДЕЦА ЦЕЛОГ СВЕТА

Била је довољна само једна телевизијска емисија па да стекне велику популарност. Мала Нела Петани појавила се прошле године као гост „Мија шоу“ и освојила опште симпатије. Тринаестогодишња ученица земунске осмолетке „Гоце Делчев“ члан је драмске групе Радио-телевизије Београд. И пре овог великог успеха појавила се већ у једној драми али је тамо имала малу, незапажену улогу.

СВИ ЈУРЕ И ВИЧУ

Како је дошло до тога да се појави на телевизији. — Имали смо драмски час као и сваки други, кад је дошао чика Степа Маркићевић, музички уредник РТВ Београд, и питао ко зна да пева. Чика Бата Миладиновић, уредник РТВ, рекао му је да проба са мном. Отишли смо у другу собу, пробали неколико песама, и ето, тако дошла сам на телевизију. Какав је утисак на Нелу оставио први улазак у велики телевизијски атеље? — Па то је једна велика, огромна сала, чудо једно.

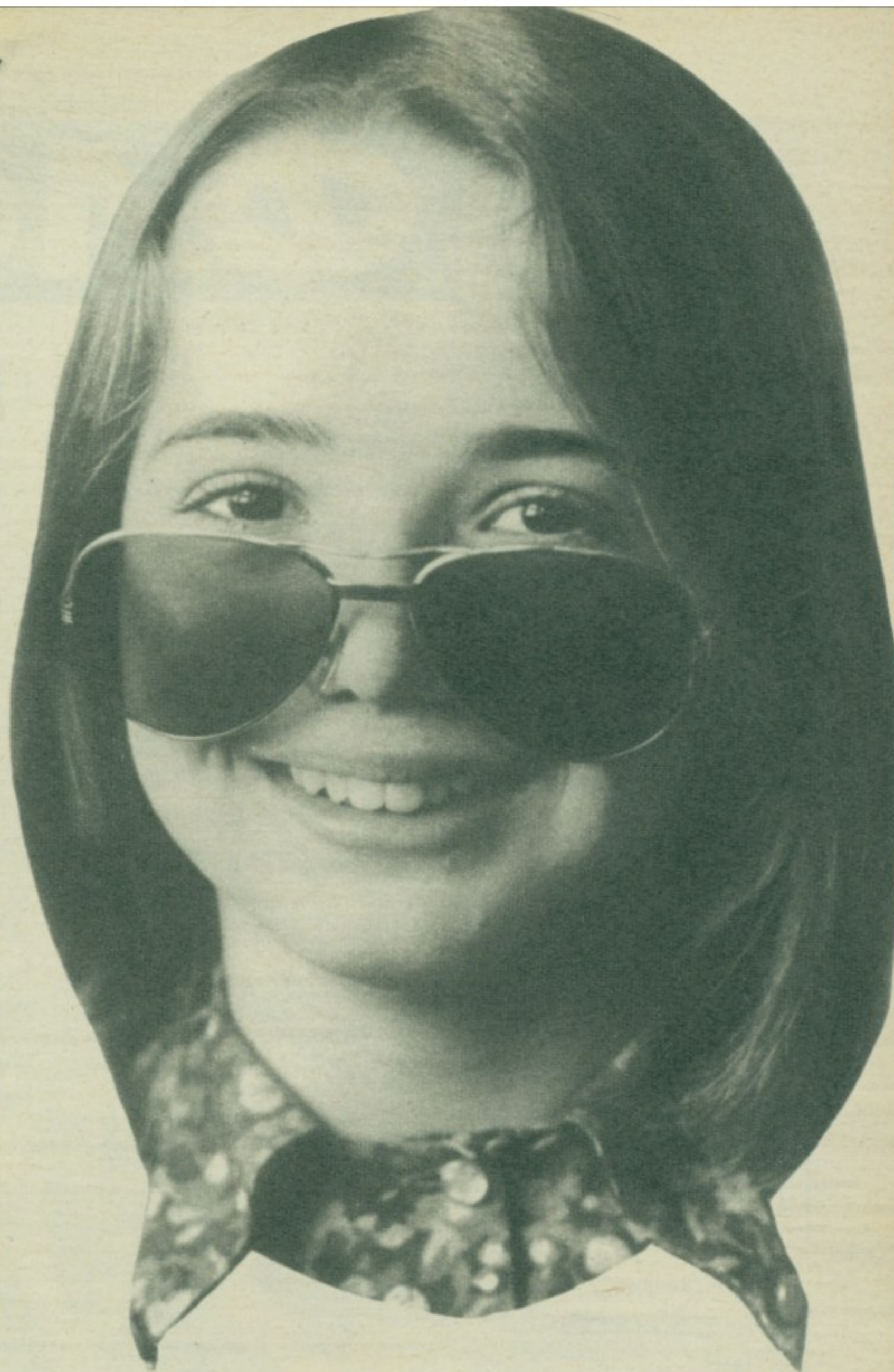
Унутра је страшно топло, а очи су ме болеле од рефлектора. У почетку сам се много чудила зашто сви тамо не где јуре, вичу, гурају се. То изгледа јако смешно. Да се млада „звезда“ не би замарала, људи с телевизије су се побринули и довели један кревет где се она одмара. Али, изгледа, да њој то није потребно. За разлику од многих искусних, наравно старијих глумаца, Нела Петани је једну емисију снимала само један дан. Да то снимање што брже буде завршено и да је много не замори, побринуо се и Мија Алексић. — Мислила сам да је чика Мија онако... глумац. А он је диван. Шалио се, причао и исмејавао ме. А исмејавао је и себе. Све да би време што брже прошло. Што је он смешан!

ЈОШ ЈЕДАН РЕКОРД

— Шта мислиш о позиву глумца и да ли већ сада, у својој тринаестој години, желиш да се посветиш том позиву. — Глумац? Свиђа ми се то. Али то није тако сигурно.

— Шта значи „није тако сигурно?“ — Па, ево како ја мислим. Има доста глумаца, али нису сви познати и чувени. И мислим да они који нису познати и чувени да је њима теже. Ја бих волела да будем глумица и бићу сигурно то. — Значи, мислиш да ћеш бити позната и чувена. — Па да! Пре неколико дана Нела Петани је снимала грамофонску плочу на којој пева четири песме. Изгледало је да ће бити прва плоча једне девојчице у нашој земљи. Нела је заиста прва снимила плочу, али у међувремену је и кћерка познате певачице Љиљане Петровић, која се зове Џирис, такође снимала плочу и њена се прва појавила у продаји.

И приликом снимања плоче Нела је поставила један мали рекорд. Неки од наших најчувенијих певача забавних мелодија снимају по недељу па и више дана. Она је плочу снимала за два сата. На плочи су, како се то каже, четири „нумере“ — мелодије, а њихови називи су: „Ујак Цон“, „Кудрави дечак“, „Весна и бака“ и „Деца целог света“. Као

што се види све су ово песме за децу и о деци. Нешто слично као приликом снимања телевизијске емисије догодило се и при снимању плоче. И поред тога што је мала Нела талентована и дисциплинована, њој је приликом снимања много помогао Срета Стефановић који је пратио са својим оркестром. Овај „дебељушкasti чика“, како каже Нела, цело време је правио шале и забављао малу певачицу тако да је посао врло брзо и без великог напора обављен.

НЕМА ГЛЕДАЊА КРОЗ ПРСТЕ

Нела Петани, као и све девојчице, има пуно другарица и другова. Оних који су јој „верни пријатељи“ како сама каже, а и „оних других“. Како су ти њени верни пријатељи и они други примили успех своје другарице? — Сви су се радовали. Надам се да су били искрени. — А шта су рекли наставници? — Па и они су се радовали. Моја разредна, која ми предаје наш језик, рекла ми је да је било дивно и да је јако поносна. Пожелела ми је да и даље имам много успеха. Само, да ни она а ни друге њене колегинице неће због овог да ми гледају кроз прсте и да морам добро да учим. Да је најважније да завршим, и то успешно, школу. Нела Петани је одличан ђак. За последње тромесече је имала је седам петница и четири четворке. Њени ро-

дитељи кажу да је послушна али да као и сва друга деца, по који пут греша и зато добије батине. — Нела, шта ти кажеш за овај начин кажњавања?

СВИ ГРЕШИМО

— Наравно да ми деца не волимо да добијамо батине. Ако нас већ тако кажњавају, онда то треба да буде само онда кад смо стварно нешто згрешили. Ја кад год знам да сам крива, иако добијем батине, после тога дођем и извиним се мами. Али, по који пут сам ја у праву а не она и онда се љутим.

— А зашто грешаш?

— Па, не треба много припремати грешку. Она се начини за трен ока. Сви грешимо. Само вас старије нема ко да бије а нас има.

Нела Петани није никакво „чудо од детета“. Она је као и сваки њен вршњак. Почела је да учи да свира гитару. За стрипове који су јој, као и многим њеним вршњацима интересантнији од школских књига, каже да су дивни. Али, сем стрипова чита и друге књиге. Сада чита „Кћи снега“ Џека Лондона. Поред тога редовно чита и „Политикин забавник“ који јој се јако свиђа, али има неке замерке. Желела би да, као и у новинама за старије, и овде има моде. Моде за децу и то оне праве, све што је најлепше и најмодерније у свету. Поред тога волела би да се објављује што више слика вокално-инструменталних ансамбала као и певача.

Ж. М. 7

МИНИ-ЗВЕЗДА НАШЕ ТЕЛЕВИЗИЈЕ НЕЛА ПЕТАНИ ЗА САД МИСЛИ ДА ЋЕ ЈЕДНОГ ДАНА ПОСТАТИ ГЛУМИЦА. И ТО ПОЗНАТА

Dan BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

УБИТИ РАТНИКА!
УБИТИ!

ФЛАШЕ...
ФЛАШЕ!

Dan BARRY
8-23/

ФЛАШ ЈЕ УСПЕО ДА САВЛАДА БЕКИНУ ПЕКИНСКИХ ЈУДИ... АЛИ, ПОСЛЕДЊИ ЈЕ ПРИСКОЧИО...

ФЛАШЕ!
ФЛАШЕ... ОХ, НЕ!

АРХТЕКИ ОД УЖАСА, ДЕДЛ СЕ ОДЛУЧИЛА НА ОНО ШТО НИКАД РАНИЈЕ НИЈЕ УЧИНИЛА... ДА УБИЈЕ!

ТО ЈЕ БИО ЈЕДИНИ НАЧИН ДА СПАСЕ ФЛАША ОД СИГУРНЕ СМРТИ...

Dan BARRY
8-24/

ДОГРАБИМА ЈЕ КОПЉЕ, ЗАТВОРИЛА ОЧИ И...

АЛИ РУКЕ КАО ДА СУ ЈОЈ СЕ СКАМЕНИЛЕ...

ФЛАШЕ... ПОМОЗИ МИ... ПОМОЗИ! ДАД МИ СНАГЕ... ДА БИХ МОГЛА ДА УДАРИМ!

АЛИ, КАО ДА СЕ СУАБИНА УМЕШЛА... ЈЕДАН ГЛАДАН ТИГАР СА СЕБЛАСТИМ ЗУБИМА...

Dan BARRY
8/26/

ДЕДЛ!
ЧУВАЈ СЕ!

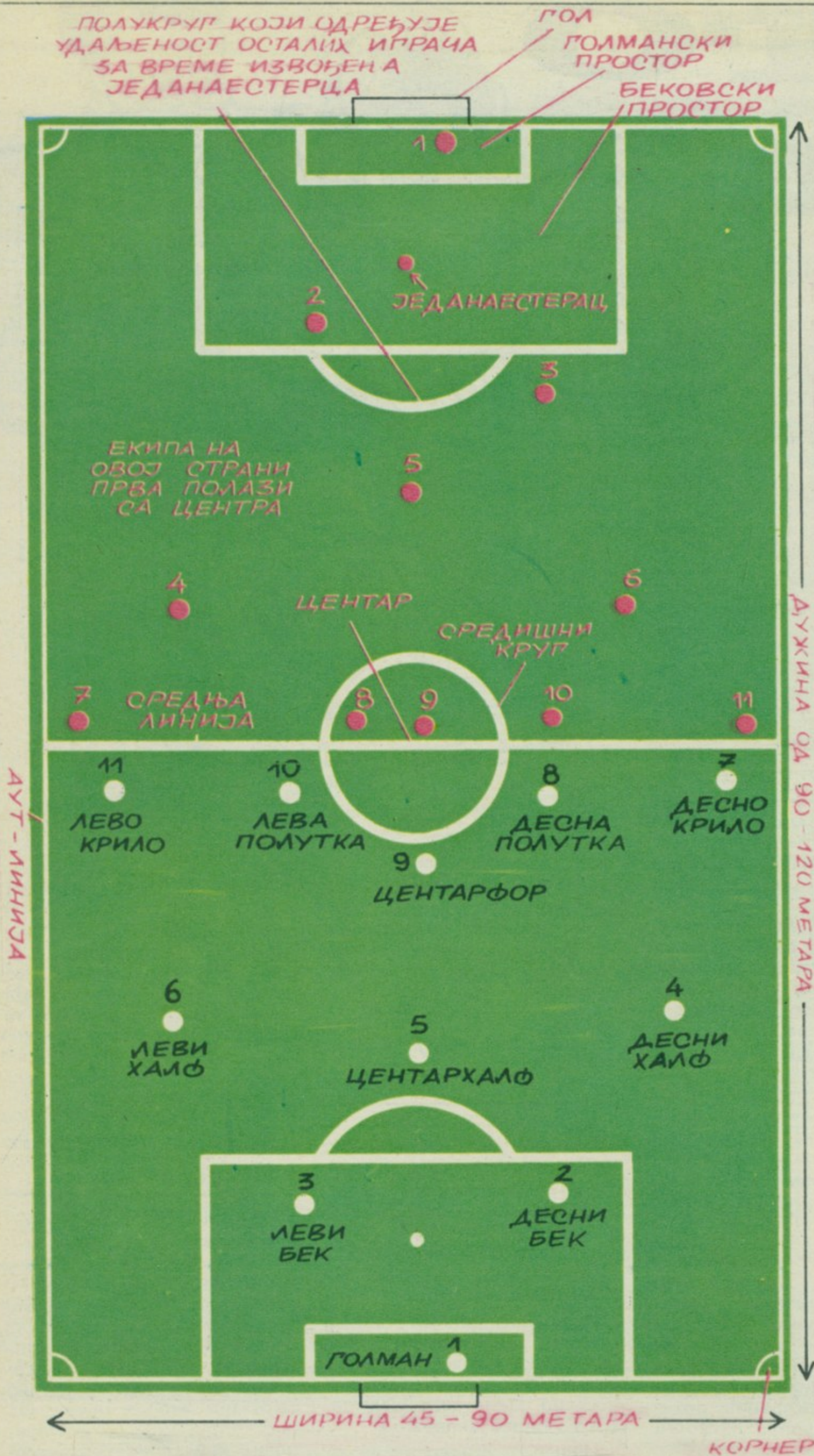

ИГОНЕ!

ОПРОСТИ МИ ЗБОГ ОВЕ СУРОВОСТИ... АЛ' МОРАМ!

Dan BARRY
8/27/

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: ПОВРАТАК У 20. ВЕК!

ИГРАЛИШТЕ ЗА ФУДБАЛ

ЕКИПА
Свака фудбалска екипа састоји се од 11 играча. Један од играча је голман. Капитени две екипе вуку жреб да би одредили која ће страна игралишта припасти ком тиму. У одређеним случајевима један или (ретко) више играча могу да буду одстрањени из игре. Ако се догоди да једна екипа због озледа или казни изгуби више од четири играча, утакмица се прекида.

ИГРА
Утакмица траје два пута по 45 минута с одмором од 15 минута (полувреме). По сле одмора тимови мењају стране. Код одређених квалификационих утакмица у случају нерешеног резултата игра се продужава два пута по 15 минута (стране се мењају без одмора). Ако ни тада не дође до одлуке, жреб одређује победника. Утакмицу воде: главни судија и двојица помоћних судија. Да би судија и гледаоци имали бољи преглед, сваки играч има на леђима број.

ТОК ИГРЕ
Пред почетак утакмице играчи заузму отприлике места као на нашој скици. Тим који има почетни ударац заузима нешто офанзивнији положај а њихови противници положаје за одбрану. Сваки играч у тиму има одређен задатак: између осталог и да „покрива“ неког противничког играча. У фудбалу постоји неколико различитих система

игре; најпознатији су: некад дубл-ве, а данас 4-2-4 или 3-3-4.

Играчи не смеју да додиру лопту рукама или шакама. То је дозвољено само голману и то искључиво у казненом простору.

ИГРАЛИШТЕ
Размере игралишта утврђене су међународним правилима и износе 105 x 70 метара. Од тих мера може ипак бити одступања од одређеног минимума до максимума.

ЛОПТА
Лопта за фудбал састоји се од гуме која се може надувати и спољњег омотача од коже. Обим лопте мора да износи најмање 68 а највише 71 сантиметар. Тешка је најмање 396 а највише 453 грама.

Чланови фудбалског подмлатка играју 2x40 минута и то лоптом која по правилу има у обиму 60 сантиметара.

ФУДБАЛСКЕ ЦИПЕЛЕ
Да се на неповољном терену играчи не би стално клизали, бонови њихових ципела имају крампоне (од гуме или коже) чија је дужина одређена међународним правилима и који морају да имају пречник од најмање 12 милиметара. Ексерси и други оштри поткови забрањени су због опасности од рањавања.

ПОШТО ТРОЈКА ИЗ МАТЕМАТИКЕ?

НАЈМАЊЕ 20.000 СТАРИХ ДИНАРА ТРЕБА ПЛАТИТИ ПРИВАТНОМ НАСТАВНИКУ ДА СЕ ПОПРАВИ СЛАБА ОЦЕНА

„Наставник математике даје часове. Стојана Протића 43/II, стан 8“.

„Математика гимназијска и пријемна. Час 500. Професор, Змај Јовина 21-а“.

„Дајем часове из хемије, физике и математике. Јавити се на телефон 340-829, сваког дана сем недеље, од 10 до 14 часова“.

То је само један део огласа које „Политика“ сваког дана објављује на својим огласним странама. У загребачком „Вечерњем листу“ има их још више, слично је и у Љубљани, Сарајеву и другим већим градовима. Има огласа и за друге предмете али је математика убедљиво на водећем месту.

50 година даје часове

Колико коштају приватни часови, ко су људи који их дају? Колика је корист од приватних часова?

ПРОФЕСОР СТЕПАНОВИЋ ДАЈЕ ПРИВАТНЕ ЧАСОВЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ ОД 1920. ГОДИНЕ

Посетили смо Милутина Степановића, свакако најинтересантијег професора приватних часова математике у Београду. Професор Степановић никада није дао оглас у новинама, код њега је увек права навала, а даје приватне часове из математике од 1920. године.

— Предавао сам једно кратко време — прича професор Степановић — у некој официјерској школи, али сам од тога одустао и од 1920. године само дајем приватне часове. На тај начин себи зарађујем за живот, а имам и довољно времена да се бавим научним радом. Управо ових дана завршавам своје животно дело из математичких наука.

— Колико стварно користе приватни часови математике?

— Много! Професор математике у школи предаје наставу најмање тридесеторици ученика и нема времена да лошем ђаку посвети довољно пажње. А ја за то имам времена.

— Зашто велики број ђака има слабе оцене из математике, па мора да узима и приватне часове?

— Математика тражи свакодневни рад, што није одлика свих ђака. Међутим, велики број ученика има и извесна предубеђења да не

могу да науче математику, што је сасвим погрешно. То је прво чега их ослободим кад дођу код мене на часове.

— Колико наплаћујете за један час?

— 1.500 старих динара. Обично два ученика долазе заједно тако да плате половину ове цене. Никад не правим веће групе јер онда настава губи у квалитету.

»Дајем часну реч«

У Змај Јовиној 21-а у Београду на вратима пише „Стеван Караџић, професор“. Дошли смо по његовом огласу.

У једној малој просторији затрпаној књигама смештено се осморо ученика, свеске држе на коленима и прилежно уче математику. Професор Караџић објашњава да је у пензији и да му приватни часови допуњавају месечне приходе. Пошто је већ у огласу назначена цена од 500 старих динара по часу, помножили смо то са 8 и добили цифру од 4.000 старих динара. Професор Караџић плаћа порез на ову зараду.

— Највећи ми је проблем што већина ђака долази пред крај школске године. Желели би да за недељу дана науче оно што нису за шест месеци. Бар кад би хтели да раде вежбе код куће.

Професор Караџић показује парче папира на којем пише:

„Изјава. Дајем часну реч да ћу радити домаће“. Следе потписи: Жарко Михајловић, Синиша Ковач, Снежана Петровић, Марија Матић, Вера Живковић, Бранка Вуксановић, Б. Лојсвић, Драгослава Ивановић, Мирослав Вукомановић, Марко Адамовић“.

— Ето, то је један од начина да их натерам да вежбају — објашњава професор Караџић.

Разговарамо и с Дарком Чонкићем, студентом машинства и Више педагошке школе у Београду.

— Жена и ја студирамо, имамо малу кћерку и даваше приватних часова нам је једини извор прихода. Има доста студената који од тога живе. Ја предајем све природне науке, а моја жена стране језике. Цена часа је од 1.000 до 2.000 старих динара. Увек само једном ученику јер то гарантује квалитет. Некоме дајем и бесплатно. Зависи од ситу-

ације ученика. Напишите да сам против предлога да се и ми студенти опорезујемо на приход од приватних часова јер многим то омогућава да живе.

У Загребу као и у Београду

У Загребу, први утисак — све је исто као и у Београду.

Борут Аперник је апсолвент физике, математике и филозофије, подучава средњошколцима и своје колеге. Цена часа је утврђена — 1.500 старих динара.

Вера Васовић је такође студент. Даје часове страних језика и каже да заради око 40.000 старих динара месечно. Цена часа 1.000 до 1.200 старих динара.

Инжењер Живковић, Илица, број 160, у Загребу, даје приватне часове основцима, средњошколцима и студентима. Цена 1.000, 1.200 и 1.500 старих динара.

Цене су дакле једнаке оним у Београду, услови су исти. Приватне часове дају студенти, професори у пензији, редовно запослени професори и они који не могу да нађу запослење, инжењери, и сви они који су довољно квалификовани. Ученика и посла увек има довољно.

Колико је часова потребно узети да би се поправила слаба из математике и колико је стечено знање на приватним часовима.

Сви анкетирани професори приватних часова били су једнодушни да то зависи од тога колика је незналица ученик који узима часове. Ипак, у просеку, треба узети 20 приватних часова да би се поправила оцена. Некоме је довољно и мање од

20 часова, а има ученика који морају да узму и 50 приватних часова јер су у великој мери запустили градиво. По мишљењу већине, око 80 одсто ученика који узимају часове успевају да поправе своју оцену у школи.

У Обреновцу нема приватних часова

Тако је у великим градовима. Како је у варошницама? Ево нас у Обреновцу, у гимназији. Разговарамо с ученицима 1-6 одељења. Већина се жали на оцене из математике и пошто се приближава крај школске године врло су неспокојни јер се плаше слабих оцена. Од њих сазнајемо да у Обреновцу нема приватних часова не само из математике, већ уопште. Не знају зашто је то тако, али сматрају да би им приватни часови користили.

Надежда и Константин Првуловић, брачни пар, предају математику у обреновачкој гимназији. На питање, зашто нема приватних часова у њиховом граду, кажу:

— Постоји само једна гимназија у Обреновцу и противзаконито је и неморално да професори из те школе, пошто су једини у граду, предају приватно својим ђацима. То је заиста недопустиво. Сваки ђак би рекао да смо му намерно дали слабу оцену како бисмо му после давали приватне часове и тако зарађивали. Међутим, приватни часови из математике су велика корист и разговарали смо с Народним универзитетом да се нешто на томе учини. Шта, још не знамо.

Душан Тешић

Пре но што је приказан филм о стравичном уништавању младунаца туљана, морале су бити избачене најсуровије сцене. Али, брука је пукла

ДЕРУ ИХ ЖИВЕ!

Четрдесет хеликоптера и приближно исто толико бродова превозе на ледене обале Лабрадора стотине људи наоружаних моткама и ножевима. Приближавају се стаду туљана које су видели из хеликоптера. Младунци с великим

влажним очима, као у ште-нади нетремице гледају у ловце који се приближавају и журе ка њима пошто су радознали. А онда, одједном, настаје крваво купање с криковима бола, јецајем мајки, урлањем и псовкама кољача...

деру кожу. И све се то одиграва пред очима мајке која је потпуно свесна шта се то чини с њеним младунчетом. Она рида и рокће и баца се на поцрвенели леш свога детета, мрља се његовом крвљу и покушава да му да да пије.

Најмање двеста шездесет таквих трагедија одиграва се током марта на леденим пољима, а то је све зато што су америчким и европским трговцима исувише свиђа бело крзно младунчади туљана које се, чим мало поодрасту мења у сиво или смеђе. Због тога прети опасност да ће убрзо туљани као врста бити уништени у толико пре што сваке године иста судбина стиже не

само младунце већ и око сто педесет до две стотине хиљада одраслих животиња.

Још пре сто година на обалама Северне Америке било је 20 милиона туљана, животиња које спадају међу најинтересантније, најнежније, најплашљивије, а уз то нису ничим наоружане за одбрану. Године 1935. било их је само четири милиона, а још 1950. њихов се број процењивао на око три милиона.

КУКАВИЧКА СУРОВОСТ

Међутим, немилосрдан лов на туљане у канадским

водама и на широком мору дуж лабрадорске обале довели су дотле да је број туљана данас пао на непуну трећину бројног стања из 1950. године. Стручњаци су израчунали да ће туљани изумрети најдаље до 1972-1973. После тога нестане и овог ужасног уништавања јер ловци више неће имати кога да муче.

Сваки је лов на свој начин окрутан и страشان. Али се само у овом случају људи усуђују да кољу младунчад и муче их пред очима њихових мајки. Ова кукавичка и сувишна окрутност, ужас недостојан и понижавајући за човека, потресли су читав свет. Све до марта 1964. овај лов се одигравао тако рећи као нормална

НЕМИЛОСРДАН ЛОВ

Мотке падају на младунчад која гамиже и, пошто још не знају да пливају, покушавају да избегну ударе; мотке већ падају на сумце, клизе по глатком крзну. Ловци после окрећу младунце који су већином још живи, а онда их туку ногама по вратним жилама.

Брзим покретом ножа, најзад, распарају зверчицу од њушкице до задњих пераја и потом избацују изнутрицу. Онда сваки касапин прелази на драње коже. Често се дешава да зверчица још последњи пут преврће очима од ужасног бола и цркава тек пошто са ње живе о-

ствар. Канадска фирма Рибиер де Бержан, агенти лондонских фирми Мак Милен и Мур, Ван Дал а Мејер са Гренланда, незапослени рибари са острва Ла Мадлен, вршили су те злочине без сведока.

Марта 1964. пало је на ум двојици филмских радника из Квебека да сниме лов на туљане за телевизију. Програм је требало да прослави мужевне врлине ловаца на туљане, њихов тежак живот. Камермани Андре Флери и Уве Кенеман стигли су на ледено поље, видели људе наоружане моткама слушали вапај мајки и, ужаснути страшним призором, који им је нагло пукао пред очима, почели су да снимају... Уосталом, пустимо Кенемана да прича сам:

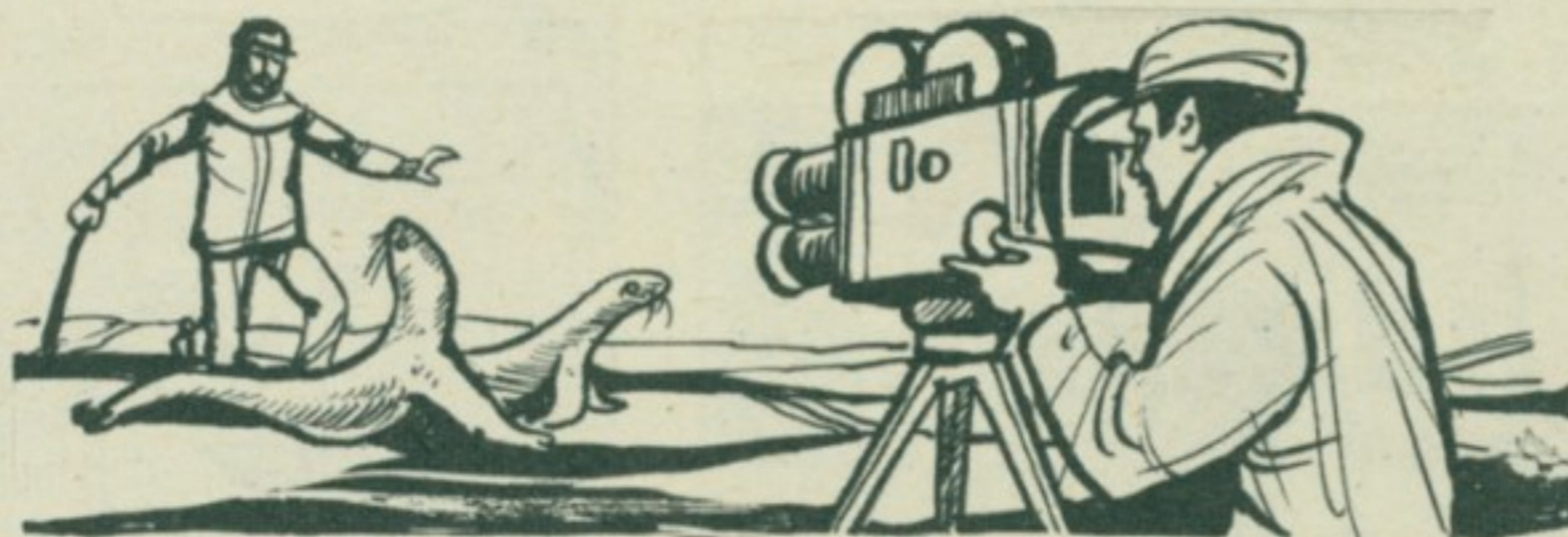
МРТВЕ ЗВЕРЧИЦЕ НЕ ПЛАЧУ

„Видео сам стотине младунца туљана онесвешћене ударцима и живе одране. Затим сам видео како ловци врше царски рез на мајци-туљану онесвешћеној ударцем у главу. Ишчупали су јој младунче из утробе и дерали с њега кожу а мајка се у међувремену осветила и стала да урла од бола. Свуда сам видео људе у ветровкама како моткама бију по телашцима младунчади разбацаних по леденом пољу, како даве зверчице и деру с њих кожу било да су мртве, полуживе или живе. Видео сам младунчад како су се отимала још док су с њих драли

кожу. Не, нису били рефлексни покрети дотучених звери: мртве зверчице не плачу нити урлају од болова“.

Флери и Кенеман снимали су филм који је трајао 64 минута. Пре него што га је телевизија приказала, морале су да се исеку најстрашније сцене; на пример: снимак избезумљених очију младунца пуних суза у трнутку када су их ловци живе распарали... Када је канадска телевизија преносила скраћену верзију филма, пукла је велика брука. Прво у Канади, а ускоро и у Европи.

Друштво за заштиту жи-

НАУЧНИЦИ ПОЧИЊУ БИТКУ

Године 1966. организовано је прво научно испитивање покоља туљана: др Симпсон са Кембричког универзитета и Брајен Денис, секретар Друштва за заштиту животиња у Њу Брунsvику, испитивали су лешеве младунца туљана на леденом пољу. Резултат је био катастрофалан. У 36% нису нађени никакви трагови удараца по лобањама који би могли проузроковати смрт. Из тога проистиче да је свако треће младунче било распорено док је још било живо.

вотиња у Њу Брунsvику започело је битку за потпуну забрану лова. Канадска влада прво је покушала да се правда како се лов врши сасвим хуманим методима. Почетком 1965. године, међутим, морала је да изда прва законска ограничења: забрана употребе куке на моткама, којим су се обично вадиле очи младунцима, као и дрвених палица одређене величине. Али тиме лов није постао нимало људскији, нити је изгубио од своје окрутности. Напротив, и даље се ради најбрже, па зато и безобзирно, јер су ловци плаћени по комаду.

Природа

У ШЕТЊИ

Мики и Муки, два мајмуна која су, угледала свет у ђрдима Формозе, нимало нису одушевљени животом у циркусу, мада су веома брзо научили све што је њихов дресер од њих захтевао. Једина разонода им је да се после представе играју „коња и кочијаша“. У игри се никад не посвађају: једном један тегли а други се вози а затим промене улоге.

СРЕЂАН ПУТ

Родитељи двогодишњег Тимотија и четворогодишње Кандиде Прајер из Лондона, одлучили су да петнаестак дана проведу на селу. Видећи како мајка спрема ствари за пут и малишани су пожурили да се спакују: Тимоти је био бржи и заједно с мачком Тебом заузео је место у корпи. Ако се малко стисну и за Кандиду ће се наћи место.

БЕЛО КАО СНЕГ МЛАДУНЧЕ ФОКЕ, СТАРО СВЕГА ДВЕ НЕДЕЉЕ, РАДОЗНАЛО ПОСМАТРА ЛОВЦЕ. И НЕ САЊА ДА ЋЕ ГА ВЕЋ У ИДУЋЕМ ТРЕНУТКУ СУРОВИ ЉУДИ МЛАТНУТИ ТЕШКОМ ТОЉАГОМ ПО ГЛАВИ.

КОЊ У СВОЈОМ ФЛАНЕЛСКОМ ОДЕЛУ

ЗАТВОРЕН КАМИОН ЗА ПРЕВОЗ КОЊА ЈУ-РИО ЈЕ ИЗМЕЂУ БРЕЖУЉАКА НОВЕ ЕНГЛЕ-СКЕ...

МОЈ ПУТНИК НЕ ПРЕ-СТАЈЕ ДА СЕ ЦИЛИТА КАО ДА МУ ЈЕ ТЕЖНО... А САМ ЈЕ У ПРИКОЛИЦИ!

ВАЈДА НЕМО СТИЋИ ПРЕ НО ШТО МИ УНИШТИ КОЛА!

ЏРЕА БОЛТОН И НЕГОВА ДЕСЕТОГДИ-ШЊА КЊЕРКА ПОТРУЧАЛИ СУ КАД СЕ ТЕ-ШКО ВОЗИМО ПРИБЛИЖИЛО КАПИЦИ ЊИХОВОГ ИМАЊА...

ТАТА! СТИГАО ЈЕ!

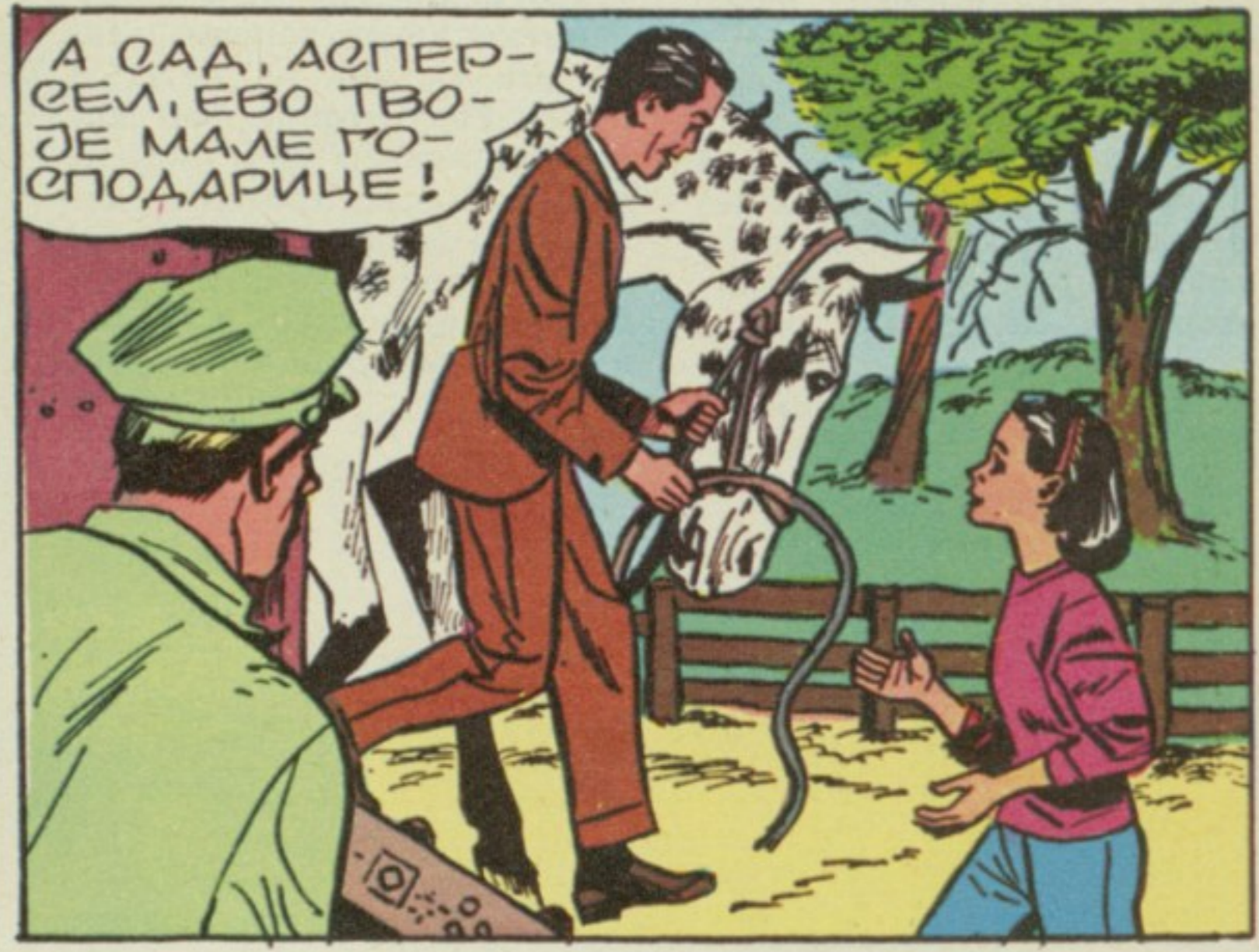

СТИГАО ЈЕ! СТИГАО!

ПОЛАКО, ХЕЛЕНА!

НЕ, ЗЛАТО! ЈА ЋУ ГА ИЗВЕСТИ...

А САД, АСПЕР-СЕЛ, ЕВО ТВО-ЈЕ МАЛЕ ГО-СПОДАРИЦЕ!

ОХ! ПА ТИ СИ ПРАВИ ЛЕПОТАН!

ХЕЛЕНА, МЕНИ СЕ ЧИНИ ДА ТИ ОН УЗ-ВРАЋА КОМПЛИМЕНТ!

ТАТИЦЕ, НЕМА СРЕЊИЈЕГ СТВОРЕЊА ОД МЕНЕ!

РАДУЈЕМ СЕ ШТО ТО ЧУДЕМ, ЗЛА-ТО!

НАСТАВИЋЕ СЕ

СПАРТАК

НАПРЕД! БРЖЕ!
ВЕСЛАЈТЕ У
ТАКТУ, МЕ-
ЊИВЦИ!

ТИ СЕ САМО ПРАВИ
ДА ВЕСЛАШ... ЈА БУ
ВУБИ ЗА
ДВОЈИЦУ...

ПОСЛЕ ДУГЕ ПЛОВИДБЕ
ПО НЕМИРНОМ МОРУ...

... НЕСРЕЋНИКЕ СУ ИСКРЦА-
ЛИ У НЕАПОЛИСУ...

АВЕ, КЛАУДИЈЕ! ЕВО
ПЛЕНА... 422 РОБА ПО
3000 СЕСТЕР-
ЦИЈА ПО
ГЛА-
ВИ...

ЗАР
ВЛАДА МИ-
СЛИ ДА МЕ СА-
ОВИМ УПРОПА-
СТИ? ТОЛИКЕ
ПАРЕ ЗА ТЕ ЦР-
КОТИ-
НЕ...

СУТРАДАН, НА ТРГУ РОБОВА...

ПЛЕМЕНИТИ МАРКУСЕ,
САМО ПОГЛЕДАЈ
КАКВЕ СНАЖНЕ
РОБОВЕ
ИМАМ...

ПОТРЕ-
БАМ МИ ЈЕ
УЧИТЕЉ... ЗА
МОЈЕ СИНО-
ВЕ...

ИМАМ И ТАКВОГ!
ОВАЈ ГРК ЈЕ УЧЕН...
ГОВОРИ И ПИШЕ
НЕКОЛИКО
ЈЕЗИКА...

ИМА ПРИ-
ЈАТНО
ЛИЦЕ!

ПОШТО
ЈЕ?

КУПИ
НАМ ГА,
ОЧЕ!

ЏАБАЛУК...
САМО 10000
СЕСТЕРЦИЈА!
ДОШ БУ
ИЗГУБИТИ
НА ЊЕМУ...

ЕВО
ТИ
НО-
ВАЦ!
И СКИ-
НИ МУ
ЛАНЦЕ!

ПОГЛЕДАЈ
ОНОГ ДИВА,
ГОСПОДАРУ!
КАКВА ПЛЕЊА!
НЕМА МУ РАВНА
У ЦЕЛОЈ КАПУИ

ОНАЈ ГУЛИКОЖА
КЛАУДИЈЕ ТРА-
ЖИЋЕ ЗА ЊЕ-
ГА ЧИТАВО
БОГАТ-
СТВО!

ИПАК ЈЕ ПИЗОН, НАЈВЕЋИ ДО-
БАВЉАЧ ГЛАДИЈАТОРА, КУПИО
СПАРТАКА И ОДМАХ ПОЧЕО ДА ГА
ПРИПРЕМА ЗА
ГЛАДИЈА-
ТОРСКЕ
БОРБЕ...

ГЛЕДАЈ ГА! ЗА
ТРЕН ОКА ЈЕ ОБОРИО
ВЕЛИКОГ БРАДОЊУ!
КАКО СЕ ЗОВЕ ТАЈ
НОВАДЛИ-
ЈА?

НЕ ЗНАМ!
ЧУО САМ ДА
ЊЕ СЕ КРОЗ
ТРИ ДАНА
БОРИТИ У
ЦИР-
КУСУ!

ТЕ ВЕЧЕРИ, У МРАЧНОЈ
ЋЕЛИЈИ...

САДА...
КАД САМ МАЛО ПО-
ВРАТИО
СНАГУ...

НАШЕ ШУМСКО

1 ХРАСТ ЛУЖЊАК

2 ЈЕЛА

3 СМРЧА

4 А

8 ГРАБ

9 БУКВА

10 БЕЛИ БОР

11 ПОЉСКА

ДРВЕЋЕ

НАЂИТЕ ГРЕШКЕ

Изрежите купон (горе, десно), залепите га на дописницу и напишите који су потписи испод цртежа замењени. Не заборавите да ставите своју тачну адресу. Пошаљите дописницу до 12. VI о. г. „Политичкином забавнику“, Београд, Македонска бр. 29.

НАГРАДЕ: ИЗНЕНАЂЕЊА!

АРВЕТЕ

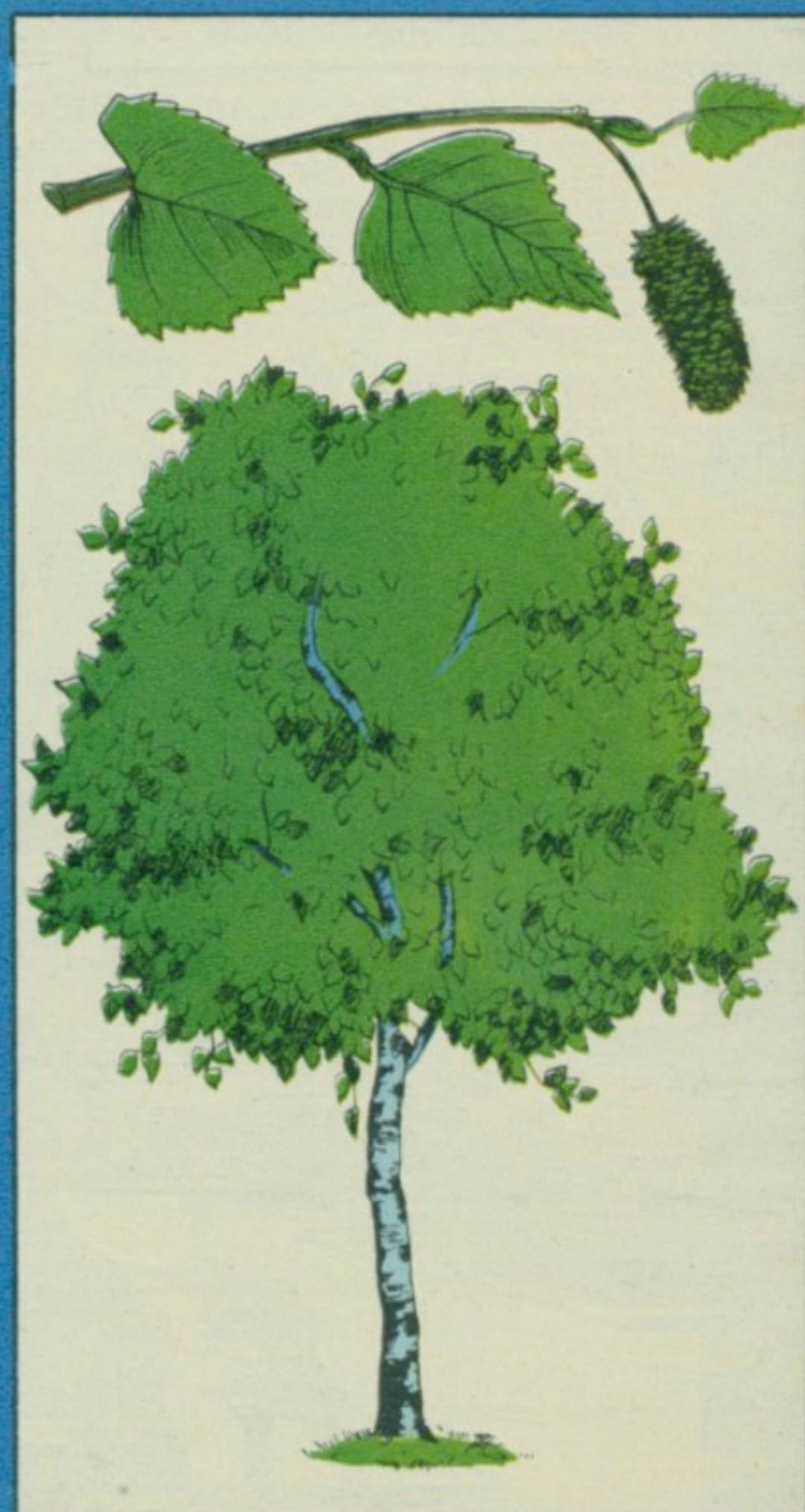
РИШ

5 ЦРНА ТОПОЛА

6 БЕЛА ВРБА

7 ОБИЧНА БРЕЗА

КИ БРЕСТ

12 ПОЗНА ЛИПА

13 КЛЕН
ИЛИ ПОЉСКИ ЈАВОР

14 ЦРНИ ЈАСЕН

ИСТРАГА ИНСПЕКТОРА МАРИНА

КО ЈЕ УБИО ПРОФЕСОРА?

ТЕ ВЕЧЕРИ, У КАБИНЕТУ ПРОФЕСОРА ЛЕФЕБИРА...

ХВАЛА ВАМ, ИНСПЕКТОРЕ, ШТО СТЕ ДОШЛИ... НАМАЗИМ СЕ У ВЕЛИКОЈ ОПАСНОСТИ! ПРОНАШАО САМ ЈЕДАН НОВ, ИЗВАНРЕДНО ЈАК ОТРОВ...

НЕКО ЈЕ ПОКУШАО ДА ВАМ ГА ОТКУПИ?

ДА! ТО ЋЕ ВАМ ПОТВРДИТИ И МОЈИ САРАДНИЦИ, ГАРНИЈЕ И ВОЛФ... НЕПОЗНАТА ОСОБА МИ ЈЕ ТЕЛЕФОНИРАЛА НУДЕЊИ МИ ОГРОМАН НОВАЦ! ОДБИО САМ... ОН МИ ЈЕ ПРЕТИО...

ПРВА ДВА ЧАСА ПРОТЕКЛА СУ МИРНО. ИЗНЕНАДА...

ОХ! НЕКО ЈЕ ДОЛЕ! СТОЈ ИЛИ ПУЦАМ!

НЕПОЗНАТИ ЈЕ УСПЕО ДА СЕ ЗАКЛОНИ ИЗА ЈЕДНОГ АУТОМОБИЛА...

МАЛО КАСНИЈЕ...

УХВАТИЛИ СТЕ ГА, ШЕФЕ? РАНИО САМ ГА, АЛИ ЈЕ ПОБЕГАО... ХАЈДЕМО ДО ПРОФЕСОРА!

И...

УБИЈЕН ЈЕ ОВОМ СТАТУОМ... ЖАО МИ ЈЕ, АЛИ НИСАМ СМЕО ДА НАПУСТИМ СВОЈЕ МЕСТО!

ОБИЛИ СУ И ОРМАН У КОМЕ ЈЕ СТАЈАО ОТРОВ!

ЈА САМ УШАО ПРВИ... И ПОКУПИО ПАРЧИЌЕ СТАТУЈЕ... ГАРНИЈЕ ЈЕ УЧИНИО ТО ИСТО!

ХМ! МОЖДА ЋЕ СЕ НАћи И ДРУГИ ОТИСЦИ!

ПРОФЕСОР И ЈА ПРОУЧАВАЛИ СМО НЕКА ДОКУМЕНТА, ЗАТИМ САМ ПРЕШАО У ЛАБОРАТОРИЈУ И ЗАПОЧЕО ЕКСПЕРИМЕНТ! ТАДА САМ ЗАЧУО БУКУ И ПОЗВАО ГАРНИЈЕ!

ЈА НИШТА НИСАМ ЧУО... БИБЛИОТЕКА ЈЕ ИЗОЛОВАНА!

КАСНИЈЕ, У КОМЕДАРИЈАТУ...

ПРОНАЂЕНИ СУ САМО ОТИСЦИ ПРОФЕСОРА ЛЕФЕБИРА И ЊЕГОВИХ САРАДНИКА... ШТА ВИ МИСЛИТЕ, ШЕФЕ?

ЧОВЕК КОГА САМ РАНИО ЈЕ САУЧЕСНИК КОЈИ ЈЕ ТРЕБАЛО ДА ЗАВАРА ТРАГ!

КРИВЦИ СУ ИЛИ ГАРНИЈЕ ИЛИ ВОЛФ! УЗАЈАМНО СЕ МРЗЕ И СУМЊИЦЕ! ИПАК, ЈА БИХ РЕКАО...

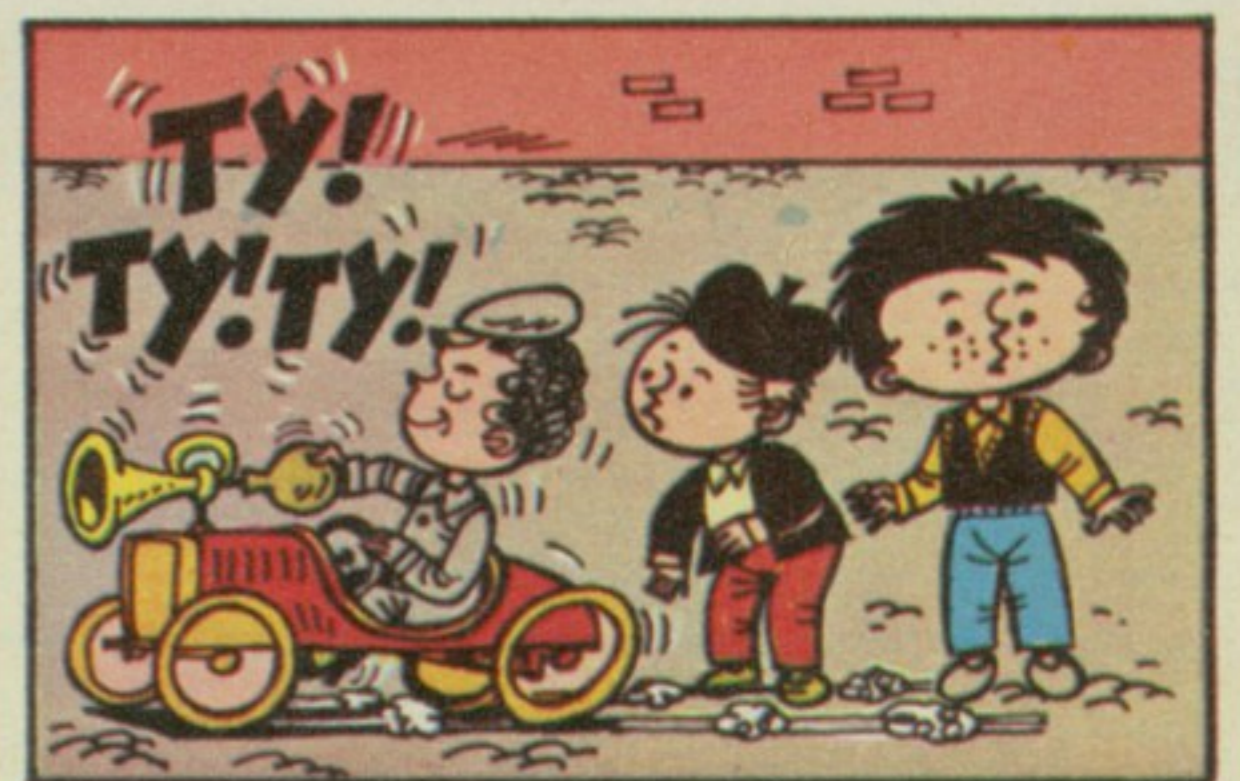
МИСЛИТЕ ДА ЈЕ ДЕРА РЕШЕНА?

НИЈЕ МОГУЋЕ!

ДА, ШАРОН! КРИВАЦ ЈЕ У ЖУРБИ НАПРАВИО ЈЕДНУ ГРЕШКУ! А ТО ЈЕ...

КО? ЗНАТЕ ЛИ ВИ, ЧИТАОЦИ, ШТА ЈЕ ОДЛО КРИВЦА?

ДЕНИС ШАМПИОН

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ

„Шаљем вам нешто о батинама јер читајући ваш лист нисам наишла да је неко о оваквим батинама писао, на ево мене да обогатим ту ризницу. Нека млађи знају како је некада било, како се живело и за грешке кажњавало.“

Велика сива зграда личила је на касарну. Само врт око ње је био леп. У згради је све било поређано по означеним линијама: столови, столице, клупе и учионице, кревети, ручници на ексерима у купатилу, сапуни, метле и дрва у дворашту зграде, одећа у ормарима, ципеле на дну ормара. Тако је све годинама стајало. Никада се ништа није мењало.

СИРОТИШТЕ

Мењале смо се само ми — девојчице. Кроз тај дом нас је прошло неколико генерација. У моје време нас је било педесетак. Све смо личиле једна на другу: исто обучене, исто ошишане: као дечаци. Све смо биле девојчице без родитеља, па смо у тој великој згради живеле по неколико година, док би која одрасла.

Мене су довели у ову зграду после смрти мојих родитеља. Ушла сам кроз велика гвоздена врата изнад којих је писало: „Дечји дом Каштел-Лукшић“. То је био дом бивше Приморске бановине у бившој Југославији.

Осим нас педесет девојчица у дому су биле: управница дома, три васпитачи-

це, куварица и њен муж који је вршио у дому разне оправке. Све остало смо радиле ми девојчице, на смењу.

УВЕК У РЕДУ ДВЕ ПО ДВЕ

У дому је постојао строги ред и строга казна и за најмањи прекршај. А прекршаји су били: разговор за време јела, разговор, па чак и шапутање у собама за спавање, лупање вратима, бучно ходање по дому, неочишћене ципеле, испрљана одећа, ако би се нека окренула док бисмо ходале у реду, рашчупана коса, случајна мрља на одећи, ако не бисмо на звиждук потрчале у ред, на звиждук из мора и у море, за време летњих купања и томе слично.

Увек смо ишле у редовима: у цркву и из ње, у шетњу и натраг, у трпезарију, на спавање, на умивање, у учионицу, из учионице, у двораште на играње, са играња у зграду, на прање руку, да бисмо попиле рибли зетин сваког јутра или узеле са стола ужину. Чини ми се да смо стално биле у редовима по две и да смо тако проживеле живот у том дечјем дому.

ШИБАЊЕ

ДО КРВВИ

ОНЕ СУ МИСЛИЛЕ ДА СЕ У МЕНИ РОДИЛА ХРАБРОСТ ИЛИ ПРКОС, А У МЕНИ СУ БИЛИ САМО СТРАХ И СТИД

ЦРНА СУБОТА

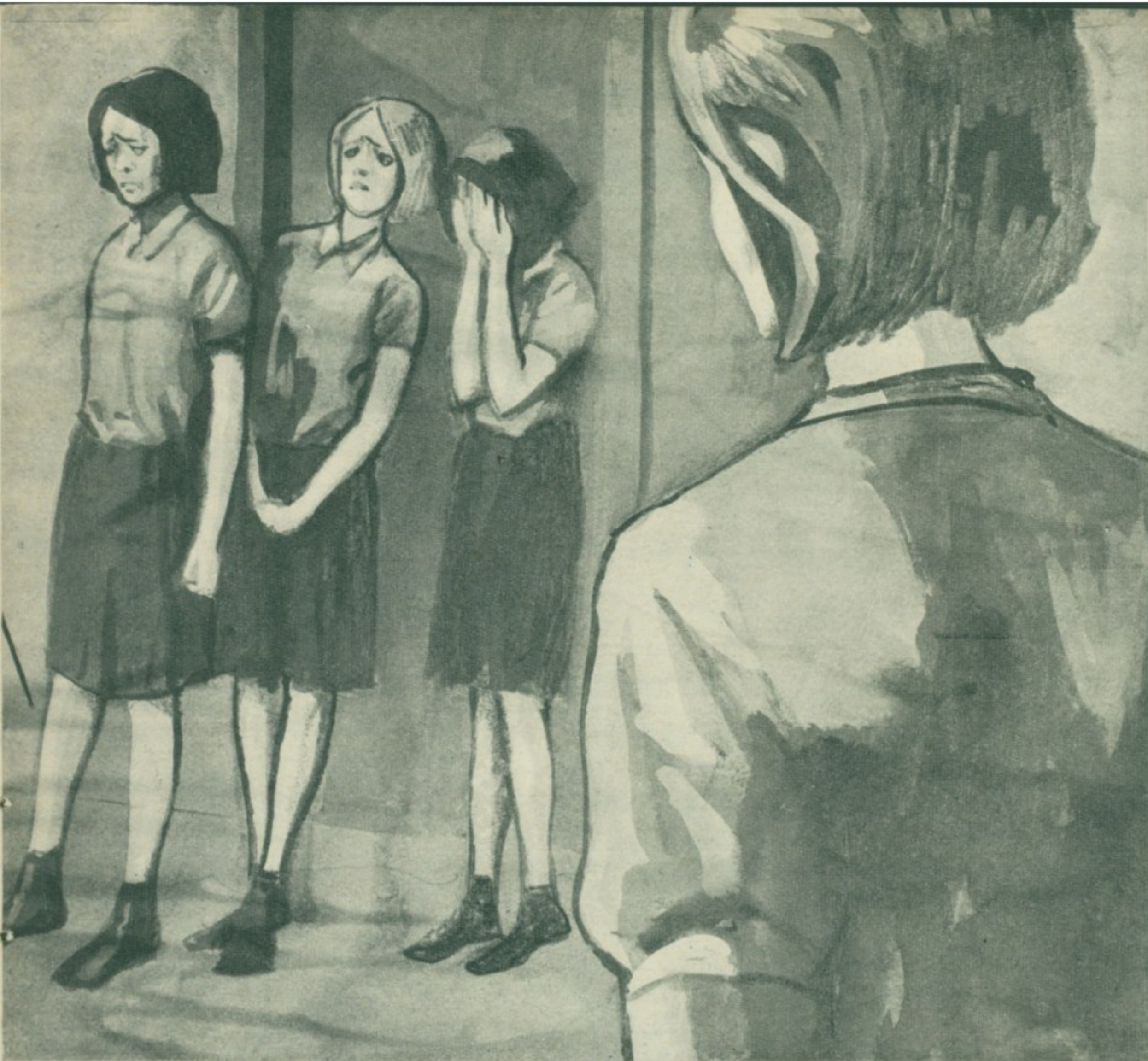
А казне за прекршаје? Било их је различитих. Понекада су нас васпитачице за почињену грешку кажњавале одмах, али најчешће су нам грешке уписивале у одређену свеску па нас кажњавале, одједном, за све

грешке учињене током недеље. Обично су нас кажњавале суботом.

Клецање на голим коленима по неколико сати, непомично стајање у мрачном ћошку, шибанье по длановима и надланицама руку, затварање у мрачну собицу испод степеништа, кажњавање без јела, шамарање,

све те казне за нас су биле, тако рећи, ништа према трима тешким и понижавајућим казнама.

Једна од њих је била оваква: васпитачица би нас извела у двораште. Свака кажњеница би понела са собом столицу на којој је седела за време јела у трпезарији. То су биле тешке столице.

Стале бисмо у ред једна иза друге и на команду васпитачице подигле бисмо увис столице, високо изнад главе, на сасвим испруженим рукама. Већ после неколико минута осетиле бисмо како нам се крв из руку слива у рамена, а она би се кочила и болела нас. Нисмо смеле ни да се померимо, ни да имало згрчимо руке, ни да зањишемо у ваздуху столицу, па је све то изазивало болове у читавом телу; као да смо распете. Ноге смо осећале као одрвенеле. Она која не би могла да издржи ову казну у непомићном ставу бивала је уз то и шибана. Многе од нас су једва и петнаестак минута издржале ово распињање.

Уз ову казну мучио нас је и стид и понижење јер смо увек имале и гледаоце: пролазнике и шетаче поред нашег дома. Ту је, у ствари, пролазио пут за сва Каштела, а тај пут је уједно био и шеталиште мештана.

Друга казна је била шибане у купатилу за време суботњих купања. Купале смо се наге, у групама по пет у присуству васпитачице. Када бисмо завршиле са купањем, васпитачица би сваку од нас која је била уписана у њену свеску за кажњавање сачекала на вратима купатила и по нагом и још влажном телу нас шибала. Стискала смо песнице и усне од болова да нам се не би отео врисак јер се за врисак шибане наставља ло још јаче. Ову казну је увела васпитачица Франка која је у тај дом дошла баш у исто време када су и мене у њега довели.

СУКЊУ ГОРЕ!

Ипак, ја још и данас најболније и увређено памтим

казну: шибане преко столице. То је била омиљена казна којом су нас кажњавале све три васпитачице, казна за велике грешке.

Моја велика грешка збој које сам била први пут кажњена овом казном састојала се у томе што сам криомице просула рибљи зејтин да га не бих морала попити. На делу ме је ухватила васпитачица Мери и изрекла ми казну: шибане преко столице. Тог дана нас неколико имало је да буде кажњено том казном. Чекале смо на њу цео дан. Пред вече смо стале, у стиду и страху, пред врата трпезарије. Унутра су седеле све три васпитачице, за истим столом, као страшне судије. Онда су нас позвале унутра. Ушле смо и стале у ред; једна иза друге.

Позвана сам да прва приђем столицу. Пришла сам и стала јер су ме, одједном, укочили страх и стид. Онда сам чула продорни узвик васпитачице Мери: „Сукњу горе, гаћице доле и нагни се преко столице“.

Ни померила се нисам. Оне су мислиле да се то у мени родила храброст или пркос, а у мени су били само страх и стид. Разбешњене, све три су потрчале к мени. Викале су на мене углас, али ја их ништа нисам разумела. И сада ми се чини да сам тада била у неком буну од страха. Онда је васпитачица Франка пришла и силом ме савила преко столице. Ставила ми је главу међу своје ноге и чврсто је стиснула, а рукама ми је притиснула рамена и леђа. Стара васпитачица Марија ми је задигла сукњу и спустила гаћице. Остала сам полугола, у клећем ставу. Онда је васпитачица Мери узела танак прут са стола и шибала ме

док ми наги део тела није био сав у масницама, до крви. Остале девојчице које су чекале исту казну морале су све време гледати само на ону страну трпезарије где сам ја стајала савијена преко столице. Ако би нека од њих окренула главу да не гледа шибане, била је шамарана истог часа.

НИКАД ТО НЕЋУ ЗАБОРАВИТИ!

Ишибану су ме отерали да станем у ред и да присуствујем шибану осталих девојчица. Још неколико пута сам била овако кажњавана за тих неколико година мог живљења у том дому.

Много је времена отада прошло. Васпитачица Франка је давно мртва. Погинула је у једној саобраћајној несрећи; васпитачица Марија је недавно умрла у дому стараца, болесна, веома стара и беспомоћна, а Мери, најмлађа од њих, живи са својим мужем у једном граду на мору. Кад год их се сетим или сретнем неку негдашњу питомицу из тог нашег дома па их споменемо, или ако лети одем на море па прођем кроз Каштел Лукшић поред велике сиве зграде, некадашњег сиротињског дечјег дома, стид, револт и мржња се у мени сплету сваки пут, јер осетим да све још у мени живи свеже као да се догодило недавно.

Нирвана Бочина-Игњатовић, писац, Београд, Старине Новак 5.

ЗНАТЕ ЛИ

Обележите право значење речи. Ако имате свих пет погодака, дајте себи оцену — одлично са похвалом. За четири поготка оцена је — одлично, за три — врло добро, за два — добро и за један — довољно.

1. ШТРАЈК

1. Ноћна смена у фабрици, 2. Обустава рада, 3. Бескрајна трака у индустрији.

2. СЕДАТИВИ

1. Опасне кривине на путу, 2. Хладни облози, 3. Средства за смирење.

3. РАСЕЛИНА

1. Посекотина, 2. Пукотина у Земљиној кори, 3. Повртњак.

4. КАЈЗЕР

16. Цар, 2. Печено тесто, 3. Тајни агент.

5. БАЛЧАК

1. Ручица на мењачу брзина у аутомобилу, 2. Део коњске опреме, 3. Дршка сабље.

ОДГОВОРИ :

1. Обустава рада (на коју се радници одлажу да се распоредити на одмор)
2. Лекови за умирење који смањују напетост мишића и мозга
3. Пукотина у Земљиној кори која се ствара услед различитог степена стварања и смањивања температуре
4. Цар (немачки)
5. Дршка сабље

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

»ИСТОРИЈСКИ« ФУДБАЛЕРИ

Фудбалски клуб у белгијском граду Андену зове се „Медведићи“. Ово име фудбалери су узели у знак сећања на један спортски подвиг којим се још почетком 8. века прославио Карло Мартел, мајордом франачке државе и победник над Сарацинима у бици код Поатијеа. Наиме, у близини града Андена Карло је убио једног огромног медева.

АРСЕНАЛ ШТАПОВА

Мада правила за голф предвиђају свега седам различитих врста палица, љубитељи ове игре толико су изменили првобитни облик штапа којим се у полфу тера лопта, да их данас у свету има преко 500 типова.

ТРКЕ НАЈМАЊИХ

У Хамбургу су пре извесног времена одржане коњске трке јединствене на свету у којима су учествовали пони, расе шетланд, од којих је најмањи висок само 115 сантиметара. Јахачи су били дечаци и девојчице од 6 до 15 година. На програму су били: скокови, дресура и трке.

ТРКЕ НА ЛЕДУ

У Канади су веома популарне трке моторциклима и то по залеђеној тркачкој стази. И поред опасности које их вребају на леду, такмичари постижу брзину и преко 80 километара на час.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

АКО ОВАЈ МАТОРИ ОВАКО НАСТАВИ... ПОВИЉЕ НАС К'О ПАЦОВЕ!

МОЖДА СЕ ОН ТО САМО ИГРА?!?

ЗАР ЈЕ ОВАКВА ИГРА ЗА ЊЕГОВЕ ГОДИНЕ?

РЕКЛО БИ СЕ ДА СУ СЕ УПЛАШИЛИ... А ЈА САМ МИСЛИО ДА СУ ОНИ СТРАШНИ ПИРАТИ!

ТРЕБА ДА ИМ СЕ ИЗВИНИМ...

ОПРОСТИТЕ, ГОСПОДО, САМО САМ ХТЕО ДА СЕ ОДБРАНИМ! БИО САМ СПРЕМАН ДА СЕ КЛАДИМ... ДА ДАМ КИТА ЗА САРАЈНУ... ДА СТЕ ВИ ГУСАРИ!

ПА МИ И ДЕСМО ГУСАРИ!!!

ААААА! МОЈ ТОП!

НЕ! НЕ ПУЦАЈ ВИШЕ!

ВРАТИ СЕ, АЕДИЦЕ!

ОБЈАСНИ БЕМО ТИ!

НЕЋЕМО ТИ НИШТА!

ДОШЛИ СМО НА ОВО ОСТРВО САМО ДА УЗМЕМО ЈЕДНОГ ДРУГАРА КОЈИ ЈЕ ДОШАО ОВАМО ДА...

... ПОСЕТИ СВОЈУ СТАРУ КУМУ!

ПОГЛЕДАЈТЕ! ЕВО НАШЕГ ПРИЈАТЕЉА... УПРАВО ДОЛАЗИ!

ОХ... ПРИЈАТЕЉИ! ТАЧКИ СТЕ... ДОШЛИ СТЕ НА ВРЕМЕ!

ЗДРАВО, МУШЕТ! БАШ МИ ЈЕ МИЛО ШТО ТЕ ВИДИМ!

ЈЕ Л' ТИ ЛЕПО БИЛО У ГОСТИМА?

НИЈЕ БИЛО ТЕШКОБА?

МА ЈОК! БИО САМ ОДЛИЧНО ПРЕРУШЕН!

САМО... ИМАМ ЗА ВАС ЈЕДНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ! НЕ ДОЛАЗИМ САМ!

ХАЗАРДА СУ ОПИЛИ ХЛОРОФОРМОМ, ОДНЕЛИ У ПОДРУМ СИНГАПУР-ЧЕВЕ КОЦКАРНИЦЕ И НАПРАВИЛИ ВЕРНУ МАСКУ ЊЕГОВОГ ЛИЦА...

ПОЖУРИ, МАЕСТРО! СВЕ ТРЕБА ДА БУДЕ ГОТОВО ПРЕ НО ШТО ЛИЛИН ЧОВЕК НЕ ДОВЕДЕ МУ-ШТЕРИЈЕ!

ЕВО! МАСКА СЕ СТВРДНУЛА... ЈОШ САМО ДА ЈЕ ОБО-ЈИМ! И САМ ХАЗАРД ЋЕ ПОМИСЛИТИ ДА ЈЕ ДОБИО БРАТА-БЛИЗАНЦА!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ЕВО! ЗАР НИЈЕ ЛЕП?

ПРИДИГНИТЕ МУ ГЛАВУ... ДА БОЉЕ ВИДИМ БОЈУ ЛИЦА!

Ускоро...

ТАКО! РЕМЕК-ДЕЛО, ЗАР НЕ?

ДОВЕДИ БРЗО ОНОГ ПИЛОТА! ХАЗАРД ПОЧИЊЕ ДА СЕ БУДИ!

Ш... ШТА? Ш... ШТА ХОЋЕТЕ ОД МЕНЕ?

СПРЕМАМО МАДАМ ЛИЛ МАЛО ИЗНЕНА-ЂЕЊЕ! УВЕДИТЕ ГА, МАЕСТРО!

Н... НЕ! ТО ЈЕ НЕМОГУЋЕ!

МОГУЋЕ ЈЕ, ХАЗАРДЕ! МАСКА НА ЛИЦУ МОГ ЧОВЕКА КОЈИ УМЕ ДА УПРАВЉА ХЕЛИКОПТЕРОМ!

ВИДИШ! НА ЛИЛИН БРОД НИКО НЕ МОЖЕ ДА УНЕСЕ БОМБУ... ЗБОГ ОНОГ ЊЕНОГ РЕНДГЕНА...

АЛИ, СВОГ ПИЛОТА НЕЋЕ ПРЕГЛЕДАТИ!

ТИ ПРВА-ВИ...!!

ТАКО...

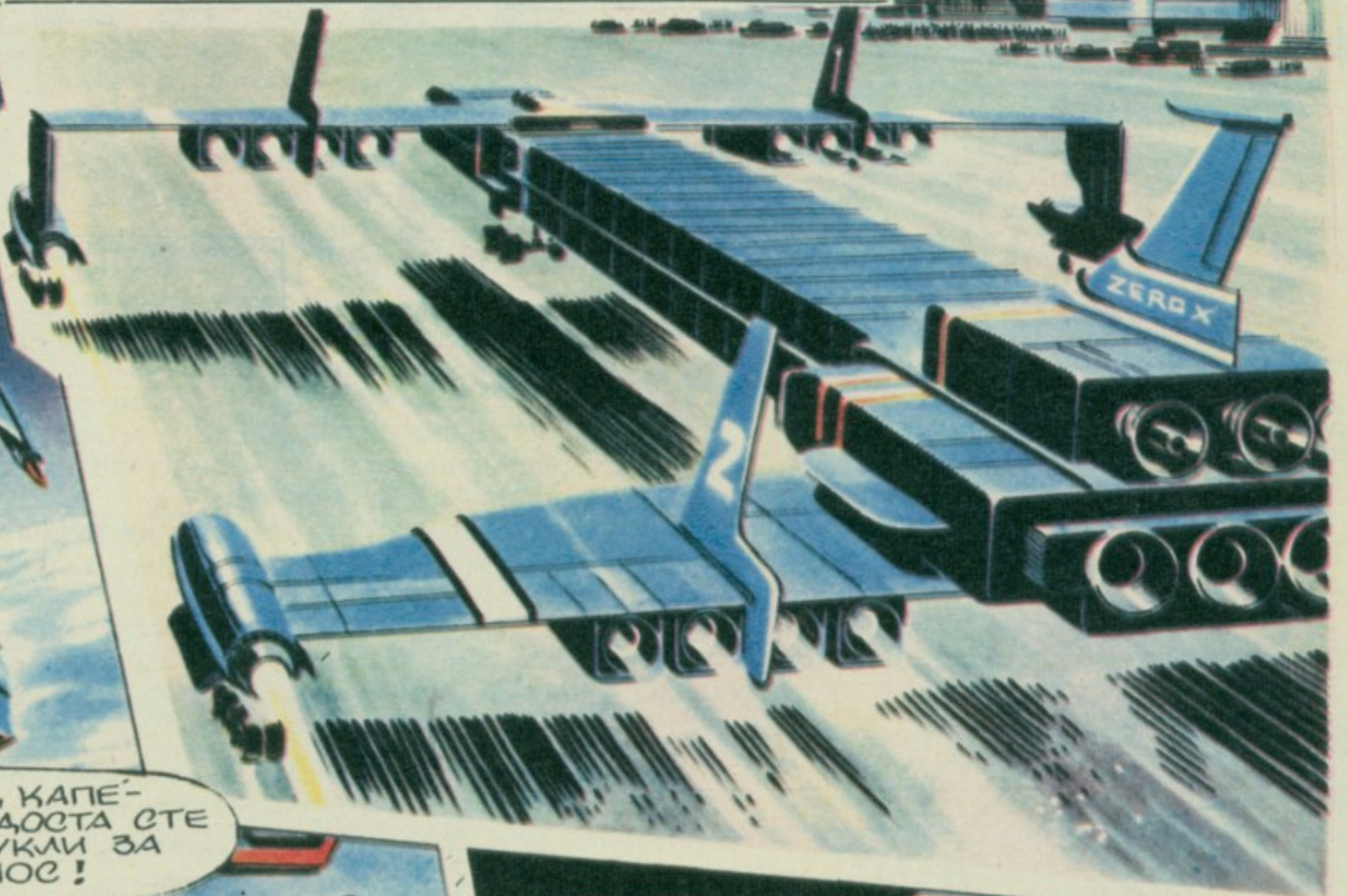
ЗДРАВО, ХАЗАРДЕ! ЈЕСИ ЛИ МАЛО ОДРЕМАО?

СА КОСМОДРОМА СУ ПОЛЕТЕЛЕ ТЕЛЕДИРИГОВАНЕ ЛЕТЕЛИЦЕ ДА ПРИХВАТЕ НУЛА Х...

СПАДАЊЕ ЈЕ УСПЕШНО ИЗВРШЕНО И НУЛА Х ЈЕ СМЕТЕО НА ПИСТУ ДУГАЧКУ ШЕСТ КИЛОМЕТАРА...

КАПЕТАНА ПОЛ ТРЕВЕРСА ОДМАХ СУ ШЧЕПАЛИ ВОДНИЦИ. ИДИОТИ! ПУСТИТЕ МЕ! МОРАТЕ МЕ САСЛУШАТИ!

ТАЧНО, КАПЕТАНЕ! ДОСТА СТЕ НАС ВУКЛИ ЗА НОС!

ИГРА ЈЕ СВРШЕНА, ТРЕВЕРСЕ! ДОБИЛИ СМО НАРЕЂЕЊЕ ОД САМОГ ПРЕДСЕДНИКА!

ПРЕДСЕДНИКЕ! ГОСПОДО... ОВИ ЗВЕЗДАСТИ ОЖИЉЦИ НА ЊИХОВИМ ВРАТОВИМА... ТО НИСУ ВИШЕ ЛУДСКА БИЉА ВЕЉ РОБОВИ!

ПОТПРЕДСЕДНИКОВО ЛИЦЕ ИСКРИВИЛО СЕ ОД БЕСА...

ПУЦАЈТЕ! ПУЦАЈТЕ!

ЗЕМЉАНИ ЗНАЈУ ИСТИНУ! УБИЈМО ПРЕДСЕДНИКА, ПРИЈАТЕЉИ! Онда ће власт...

ЖАААХ!

УУУУХ!

М... МРТВИ! СВИ СУ МРТВИ! ПОБИЛИ СМО ИХ БЕЗ СУДА И СУБЕЊА!

НАСТУПИЛА ЈЕ ТИШИНА... КАО У ГРОБУ...

САД ВАМ ЈЕ ВЕРОВАТНО ЈАСНО КАКО САМ СЕ ЗАОСЕКАО... КАДА САМ ПУСТИО КОРГАНА НА СЛОБОДУ...

КАПЕТАН ПОЛ ТРЕВЕРС ВРАЌА СЕ НА ПОЛОЖАЈ ЗАПОВЕДНИКА КОСМИЧКОГ БРОДА НУЛА Х И ДОДЕЉУЈЕ МУ СЕ ОРАЕН ЗАСЛУГЕ ЗА ЧОВЕЧАЊСТВО!

ДА, КАПЕТАНЕ! ПОЦИЊЕМ ДА РАЗУМЕВАМ МНОГЕ СТВАРИ!

ПОСАО ДОШ НИЈЕ ЗАВРШЕН! ТРЕБА ДА ПРОНАЂЕМО И ОСТАЛЕ СА ЗВЕЗДАСТИМ ОЖИЉКОМ!

ДВАДЕСЕТАК ДАНА КАСНИЈЕ, НА КОСМОДРОМУ ЈЕ ОДРЖАНА СВЕЧАНОСТ...

У ИМЕ НАШЕ ВЛАДЕ, ОБЈАВЉУЈЕМ ДА ЈЕ ЕДВАРД КОРГАН НЕВИН! ДАЉЕ...

САД ОРАЕН... А УМАЛО ГА НИСУ НЕВИНОГ СТРЕЉАЛИ!

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ЈЕСТЕ ЛИ ДЕТЕКТИВ?

* ХУМОР *

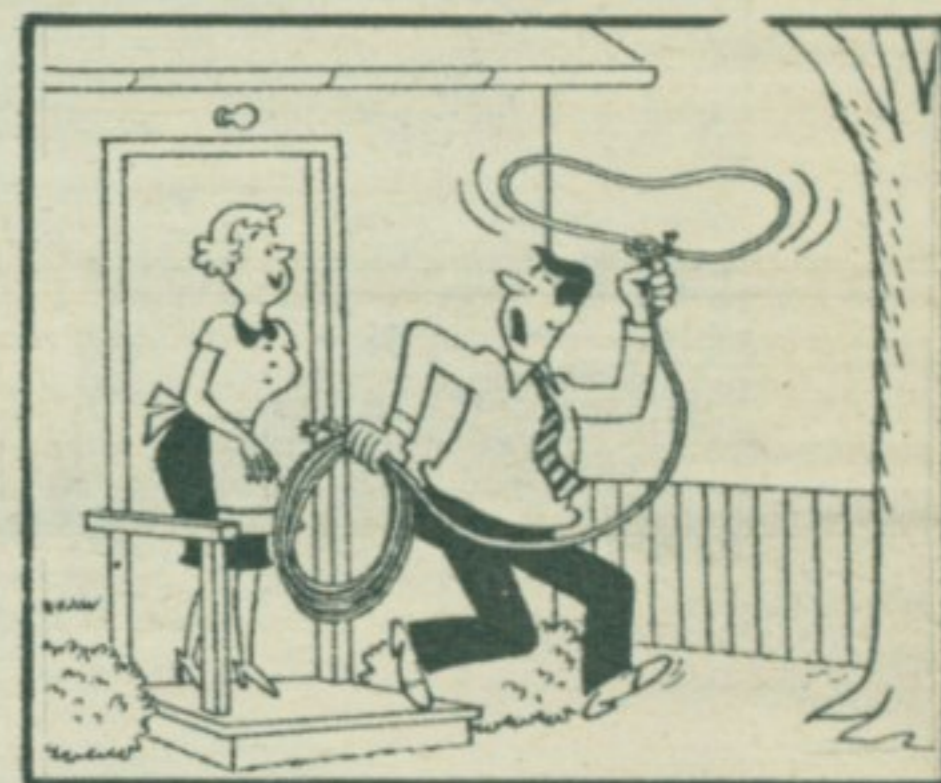
Један читалац нам пише: „Приметио сам да ваш лист у последње време у рубрици „Будите детектив“ доноси детективске задатке. То ме је навело на размишљање: на који начин неко може да провери има ли смисла за детективски позив?“

Овде доносимо тест на основу кога читаоци могу сами да провере имају ли смисла за детективски позив.

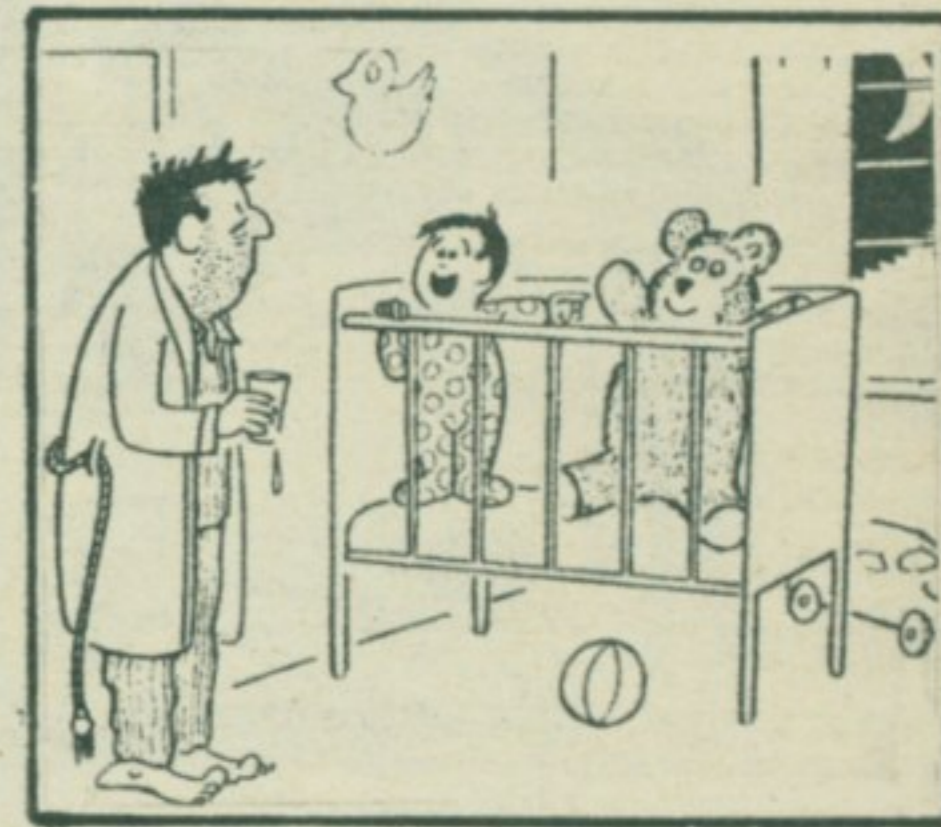
	ДА	НЕ
1. Да ли сте читали „Доживљаје Шерлока Холмса“ сер Артура Конана Дојла?		
2. Имате ли смисла за аритметику, алгебру или геометрију?		
3. Умете ли сажето и јасно да препричате књигу коју сте управо прочитали?		
4. Да ли сте у стању да останете озбиљни, иако се остали око вас превијају од смеха?		
5. Да ли у биоскопу, кад гледате криминални филм, погађате име кривца пре краја филма?		
6. Да ли уписујете утиске или значајне датуме у бележницу?		
7. Да ли се сећате боје хаљине коју је имала ваша пријатељица (одела, ако је пријатељ) кад сте последњи пут били заједно?		
8. Можете ли тренутно да се сетите шта сте радили прекиноћ?		
9. Сматрате ли да је радозналост добра особина?		
10. Проналазите ли лако предмете које сте затурили ви или неко из ваше околине?		
11. Умете ли дуго да чувате тајну?		
12. Имате ли добро памћење?		
13. Сматрају ли вас цепидлаком?		
14. Имате ли стрпљења да чекате нешто што већ дуго желите?		
15. Умете ли да сачувате хладнокрвност у тешким моментима?		
16. Имате ли смисла за оријентацију?		

БЕЗ РЕЧИ

— Ти постави сто а ја идем да доведем децу!

— То је за њега!

ОДГОВОРИ:

Ако имате оа 13—16 потврних одговора, значај да сте „рођени“ за детектива. Само вам недостаје качет Шерлока Холмса и луга инспектора Метса, па да кренете у акцију. Ако имате оа 9 до 12 одговора, немате клонити духом, вежбањем моћи замкача можете се развити у доброт детектива. Оа 0 до 8 потврних одговора, значај да нисте сасвим нагубљен слу- чај. Мало стрпљења и много вежбања па ће све бити у реду.

Песна недеље

На тему „Река“ стигло је у редакцију „Забавник“ 40 песама. Жири је за најбољу прогласио рад Александра Милошевића, ученика из Београда. За идући пут напишите песму „Заљубио сам се“ или „Заљубила сам се“. Песници, очекујемо ваше радове. Средно!

ЛЕПОТА РЕКЕ

Ко тек једаред
у свом животу
осмотри реке
бескрајну лепоту,
тога маме жеље
понут мила гласа
тамо где река
сребром се таласа:
тај жели да опет
врх плавети плови
да гњури дубоко
и рибице лови;
да крај реке лежи
у тихом врбаку.

Александар Милошевић
ученик VII 3
Београд, Шарпланинска 14

ЈЕДНА АМИ ВРЕДНА

НИКО НИЈЕ ТОЛИКО ГЛУП ДА ОЧЕКУЈЕ ПОСОЉЕНУ КИШУ
(Баскијска пословица)

КАПЕТАН Кејт

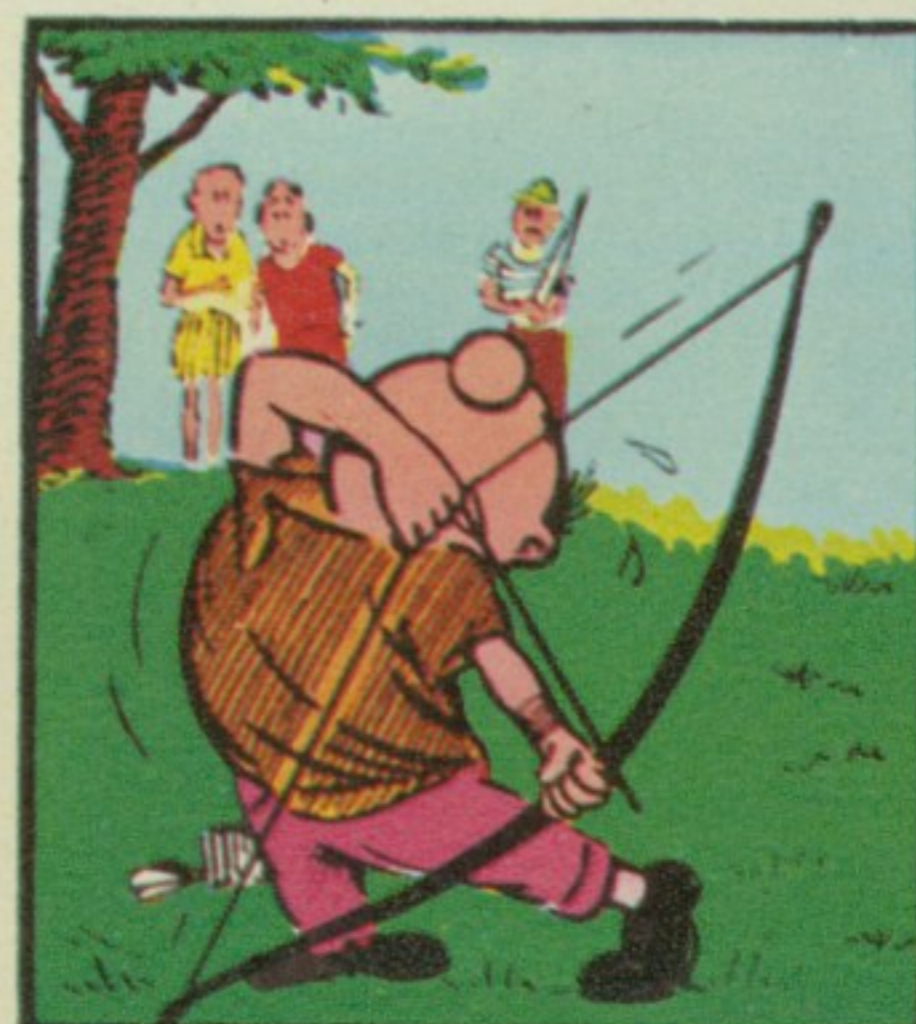

У ЗЕМЉИ СЕНКИ

Децо, научите да се играте са сенкама. То није тешко: довољне су вам руке и мало вештине. Кад се извешбате, моћи ћете да приказујете праве мале представе, али само увече кад је светлост упаљена.

СИМА СПОРТИСТА

КАКО ТУЋИ РОБОТЕ?

ЕНРИКО БОНИ

— КАО ШТО ВИДИТЕ — РЕЧЕ ЧИНОВНИК БЕЗБЕДНОСТИ НИЕТСУ — НЕ РАДИ СЕ О ФУДБАЛУ НЕГО О МЕЋУПЛАНАТАРНОЈ ПОЛИТИЦИ. И НЕ САМО ДА ЋЕТЕ УТАКМИЦУ ОДИГРАТИ, ВЕЋ МОРАТЕ ПО СВАКУ ЦЕНУ И ДА ПОБЕДИТЕ!

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

тим одигра утакмицу с њиховом репрезентацијом!

— Али то је немогуће! — упаде Ниетс згрануто. Људи не могу да играју с Марсовцима!

— Па баш због тога нас и изазивају. Они желе свима да покажу како ми нисмо више кадри да управљамо Сунчевим системом.

То је немогуће!

— Ја нећу дозволити да моји дечаци играју с тим чудовиштима! — заурла Ниетс који је постајао као рис чим би се неко усудио да дирне у његове играче. — Од тога нема ништа, па макар ме исекли на комаде!

— То уопште не зависи од вас — хладно му одговори чиновник. — Нема начина да се тај сусрет избегне. Три дана после датума када ће се одиграти утакмица, састаће се генерална скупштина Сунчевог система. Ако нас Марс победи, биће зло јер ће њихови представници изјавити да је с нама свршено. То ће искористити Венера и Јупитерови месеци и удружиће се против нас. Земља ће остати усамљена у савету скупштине а Марс ће постати главна сила Сунчевог система. Као што видите, не ради се о фудбалу већ о међупланетарној политици и дипломатији. Према томе, утакмица не само да ће се одиграти већ морате по сваку цену и да је добијете!

— Ви сте потпуно луди! — покушао је да се супротстави Ниетс. Моји дечаци играју нормалан фудбал, они су људи, и не видим како би могли да играју с тим марсовским роботима! Роботи немају проблема с дисањем, не умарају се, трче онако како су темпирани, готово никада не греше...

— Због чега мислите да тим правих фудбалера не може да се супротстави и чак победи тим робота? — То је моје мишљење, али ако већ мора да се игра онда ћемо дати све од себе.

Ниетс их је све добро познавао. Пошто је био окорели нежења, они су му били као деца. Дивни, добри дечаци, помало јогунасти, али су

у игри давали све од себе. Тренер устаде и прочисти грло. Жамор се одмах утиша и 18 пари очију, 11 из првог тима и 7 из резерве, упитно га погледа.

Тајна ѡакѡика

— Можда се питате зашто су ме јутрос одвели у полицију. Одмах ћу вам све рећи. Разговарао сам

с једним чиновником из службе безбедности и он ми је рекао нешто што још није нигде објављено. Сутра ће, међутим, о томе писати сви листови и ви ћете моћи да прочитате како је репрезентација Марса изазвала на утакмицу клуб „Ћитлек“ и да ће се сусрет одиграти 19. фебруара, односно, кроз 20 дана.

Мртва тишина дочекала је крај његових речи. А после неколико секунди права бура:

— Али, Ниетс, па они су роботи...

— Они не играју као ми...

— Због чега нас Марсовци изазивају?...

Тренер Ниетс их утиша једним покретом и поче да објашњава зашто је утакмица неизбежна и на који начин могу да победе.

Компјутер

— сугија

Један час пре почетка утакмице играчи марсовске репрезентације налазили су се у механичарској радионици која је за ту прилику била смештена поред самог стадиона. Екипа је добијала последњи гланц пред утакмицу: неко је примао инјекције уља за подмазивање, неке су контролисане фото-електричне хелије, неко је проверавао рад аутоматског анализатора терена. Механичари су голману масирали електричним апаратом челичне мишиће на рукама и ногама.

По жељи Марсоваца игру је уместо правог судије имао да води један компјутер који није могао да погрешни.

Ниетс је у свлачионици давао последња упутства својим играчима:

— Не знам шта још да вам кажем, дечаци. Трудите се да играте што боље и не заборавите да примените систем који смо већ испробали. Запамтите да су и они, мада су роботи, направљени тако да буду као људи чија имена носе. Најопаснији нападач је Еузебио кога ће редом маркирати 2 наша играча. А пре свега гледајте да вам не измакне Пеле који је прави мозак игре.

Зајединуѡи односи

Примети да му низ лице цури зној и из тренерке, у коју је још увек био одевен, извади марамицу и пређе њом преко чела. Зашто не престане да добује прстима и зашто га тако сумњичаво гледа, питао се.

— Ја сам обичан чиновник службе безбедности — обратио му се човек смећећи се. — Дужност ми је да вам саопштим неке ствари од велике важности за будућност Земље.

И обичан чиновник службе безбедности заћута да би својим речима дао већи значај. Ниетс га је запрепашћено гледао.

— Као што вам је познато — наставио је чиновник — односи између Марса и Земље прилично су затегнути. Чим смо им дали независност, почели су да нас потцењују и омаловажавају. Сматрају да смо нижа раса само зато што волимо своју планету и што се тешко одлучујемо за свемирска путовања. Они кажу да нисмо довољно цивилизовани. Сада су нам упутили један лудачки предлог који, на жалост, морамо да прихватимо, хтели то или не.

— Ви свакако знате — инсистирао је чиновник — да је фудбал национални спорт Марсоваца. На Земљи, међутим, фудбал је страст старог континента, Европе, а у другим крајевима је готово непознат. Пошто је ваш клуб... хм... овај... како се оно зваше... а „Ћитлек“ првак Европе за ову годину, то практично значи да је истовремено и првак света. Е па лепо. Марсовци хоће по сваку цену да докажу како је наш фудбал застарео и желе да ваш

СВИ РОБОТИ-ИГРАЧИ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ МАРСА БИЛИ СУ СЈАЈНИ, АЛИ НЕКИ ОД ЊИХ ИМАЛИ СУ ВЕОМА СЛАБЕ ЖИВЦЕ...

И борите се, борите се до последњег даха!

Тренер ни сам није веровао у своје речи док је посматрао сјајну марсовску екипу која је у својим редовима имала некадашње најславније фудбалске звезде.

Када су Марсовци ушли на терен, дочекали су их снажни звиждуци. Читаво игралиште било је против њих.

Фаул за фаулом

Почетни ударац извео је Еузебио. Лопта је отишла далеко а за њом је појурио Сивори. Кратко додавање Еузебио — Сивори и лопта се нашла у противничком голу.

Али, црвена светлост која се упалила на стативи „Ћитлековог“ гола одмах је показала да се гол поништава док је на електронској табли писало због чега гол није признат. Еузебио који је затресао противничку мрежу налазио се у офсајду. Наравно, Ниетсови момци су се смишљено повукли да би обезбедили овај драгоцен офсајд. Марсовци ништа нису приметили. Сјајан челик од кога су били начињени блистао је на сунцу. Играло се само на половини „Ћитлека“ и притисак на Носпимов гол био је страхан.

Роботи су заиста били изванредно конструисани: сваки од њих био је верна слика и прилика, по понашању, начину играња, температури, неког славног фудбалера из прошлости чије је име носило. Та имена припадала су историји фудбала и сви су о њима знали многе појединости. Ниетс их је дуго проучавао: сви ти играчи били су сјајни али су неки од њих имали веома слабе живце. Баш на њих бацили су се играчи „Ћитлека“ а нарочито на познате „нервозе“ Сиворија, Пелеа и Еузебија. Без милости, знајући да метални роботи не осећају бол, играчи Земље ударили су марсовске играче кад год би ови имали лопту. Правом судији од крви и мяса ово лукавство никада не би могло да промакне али је промакло компјутеру. Електронски мозак регистровао је само грешке у игри и прекршаје у реаговању а реаговање Сиворија, Пелеа и других било је заиста бучно. И док је за првих 20 минута игре „Ћитлек“ добио само једну опомену, компјутер је искључио 4 играча репрезентације Марса. Електротехнички инжењер, тренер Марсоваца, умало што није пао у несвест од муке и јада.

3:1

Прво полувреме завршило се тесном победом „Ћитлека“. Друго полувреме почело је бурно. Играчи „Ћитлека“ користили су своју бројну предност, увлачили се међу роботе и јуришали на њихов гол. Ниетс се драо као луд бодрећи своје играче. Голови нису баш пљуштали као киша, али је победа била обезбеђена.

Пред крај утакмице, уз резултат 3:0 за Земљане, тренер екипе Марса коначно је изгубио главу. Скочио је с клупе остављајући командну таблу помоћу које је општио с роботима, јурнуо на терен и зграбио лопту. Играчи су га згрануто гледали док је трчао према голу „Ћитлека“. Голман се није ни померио с места бућећи у изневерљеног тренера и лопта се у елегантном луку нашла у десном углу гола.

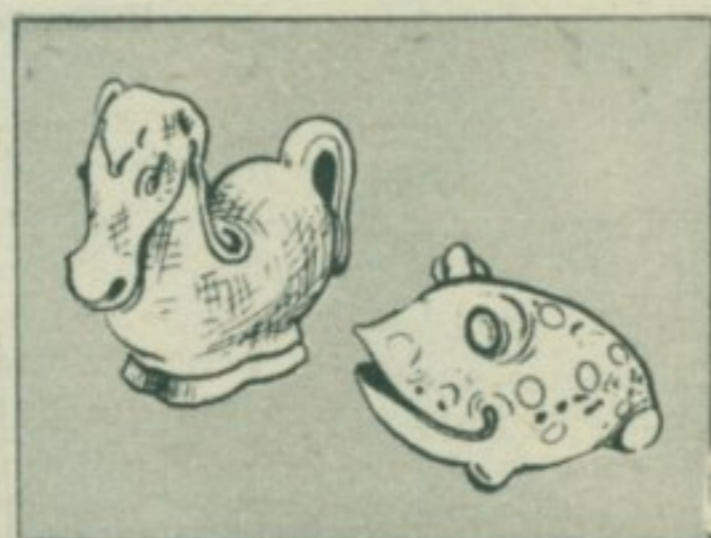
— Тако се игра, тако се игра... — промрмљао је и пао у несвест чувени марсовски тренер.

И то је уједно био једини гол који је репрезентација Марса успела да у свом најважнијем фудбалском окршају. Наравно да га компјутер није признао.

ТРУНИГА И ЦРНИ ЖАРЕБАЦ

ПОДСЕТНИК

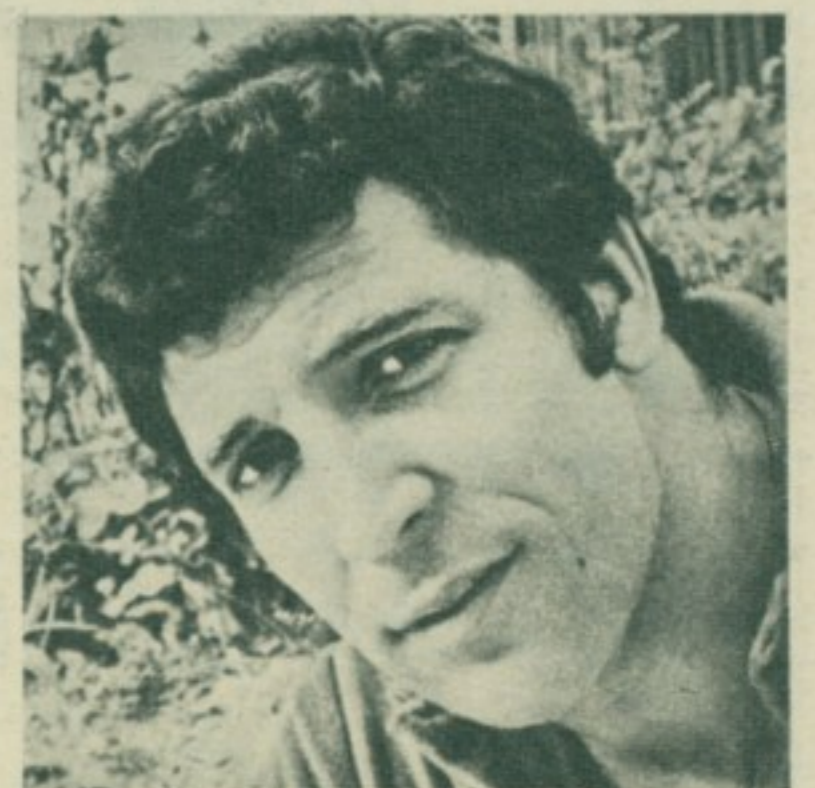
Фигуре од керамике — касице за штедњу. Увоз из Јапана. Продају се, по цени од 15,90 до 28,50 дин., у самоуслугу „Тржнице Београд“, Булевар револуције 94.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ОПЕТ ТОМ ЦОНС

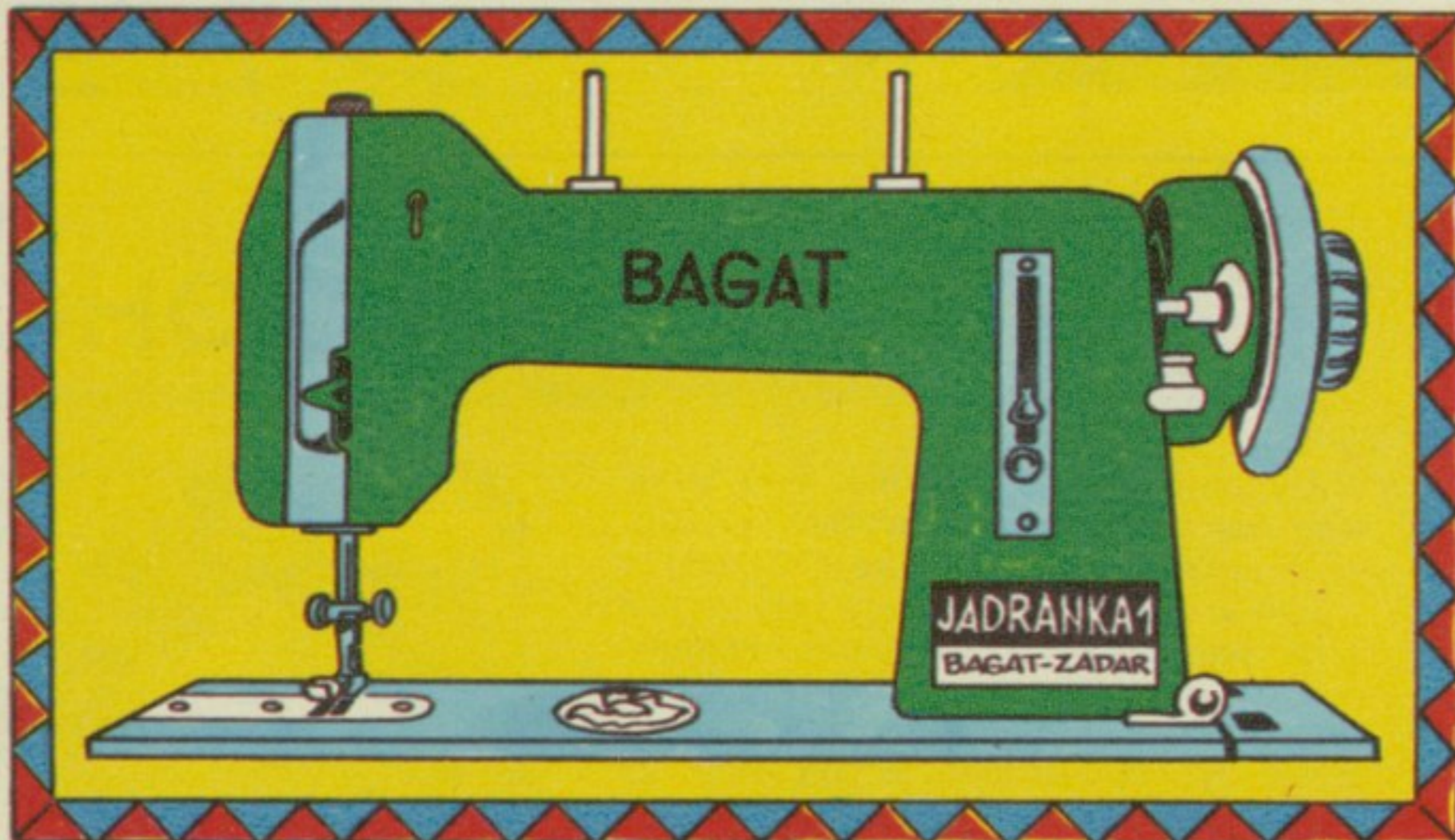
Судећи по броју плоча, Том Цонс код нас ништа није изгубио од своје популарности што није случај у другим земљама. Још се продају и врте плоче које су недавно изашле, а „Југотон“ је већ издао нову са мелодијом „Воли ме ноћас“. И овог пута „Тигар из Велса“ одабрао је једну италијанску композицију за коју се не може рећи да није симпатична, али није ни једна од врхунских. Према томе Том Цонс ни овог пута, по свој прилици, неће моћи да рачуна на неки велики успех. Цена 8,50 динара.

ОБУЏИТЕ ВЕСЕЉУ

ОВЕ ОВЕ МОДЕЛЕ МОЖЕТЕ САШИТИ
НА ШИВАЊИМ МАШИНАМА BAGAT

КУПОН
КУПОН

ПОШЛАМ
ПОЛИТИКИНОМ ЗАБЕВЈАНИКУ

ИЗРЕЖИ И ОВО И НАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ
ОВА МАШИНА ЈЕ ПОКЛОН!
ОД ОНИХ КОЈИ ПОШЛАЈУ ОВАЈ КУПОН НА СРЕКУ ЋЕ
СЕ ИЗВУКИ ИМЕ ДОБИТНИКА.

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Ученик сам I разреда гимназије, имам 16 година. Желео бих да се дописујем са својим вршњацима. Језик дописивања српскохрватски, енглески и немачки. Навијам за „Звезду“ и скупљам разгледнице. Златко Томић, Други булевар 146 стан 2, Нови Београд.

Желела бих да се дописујем са дечаком или девојчицом који су рођени 31. V 1955. када и ја. Сакупљам салвете и фотографије глумца и певача. Језик дописивања српскохрватски. Драгица Радојчић, Ивана Горана Ковачића бр. 1, Железник — Београд.

Дописивао бих се са друговима и другарицама широм земље. Имам 19 година, ученик сам. Хоби ми је скупљање значака и разгледница. Данијел Мањков, ул. Саве Шумановића 43, Шид.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље од 10—20 година, као и из иностранства а нарочито из СССР. Хоби ми је дописивање. Мирослав Марић, ул. Хасана Вркића 13, Зеница.

Ученик сам V разреда и дописивао бих се са вршњацима из Југославије и иностранства. Сакупљам марке и значке. Вук Ковачевић, ул. Рударска б. б. Власеница, БИХ.

Ученица сам VIII разреда, учим енглески језик и имам 15 година. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из наше земље. Хоби ми је скупљање салвета и поштанских марака. Светлана Милетаковић ул. 7 јула бр. 34/1, Алексинац.

Желим да се дописујем са другарицама широм земље. Сакупљам разгледнице, салвете, фотографије глумца. Стана Антонијевић, Осн. шк. „Зора Топаловић“ у Грабовници, з. п. Барлово.

Имам 13 година и идем у VI разред. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије. Мој хоби је скупљање салвета. Мирјана Ђурић, Ђурића 5, Мостар.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из иностранства и из наше земље. Волим бит-музику и навијам за Црвену звезду. Језик дописивања: руски. Зденка Руквина, (14 година) Похорска 32, стан 6, Нови Београд.

Ученица сам петог разреда. Имам дванаест година. Желим да се дописујем са вршњацима и вршњакињама из целе Југославије. Сакупљам слике Волта Дизнија, салвете „Звечево“, маркице и заштитне знакове, сличнице (из сладолета „Космос“) и разгледнице. Купујем „Политику“ која је изашла 12. I ове године. Радо слушам забавну и бит музику. Бланка Паница, Сајмиште 1-8, Славонски Брод.

Ученик сам II разреда Угоститељске школе и редован читалац Политикиног забавника, па те молим да објавиш и моју адресу. Мој хоби је скупљање разгледница и грамофонских плоча. Дописивао бих се с девојкама из наше земље посебно из Словеније, (обожававам плавуше). Мирче Савески, Охрид, ул. 118 број 2.

ШИЗ - ПАНТАЛОНЕ

Драги Забавниче,
Идем у шести разред. Зовем се Србинка. Желела бих да ми пошаљете модел најлепших шиз-панталона које се сад носе.
Србијанка, Богатић

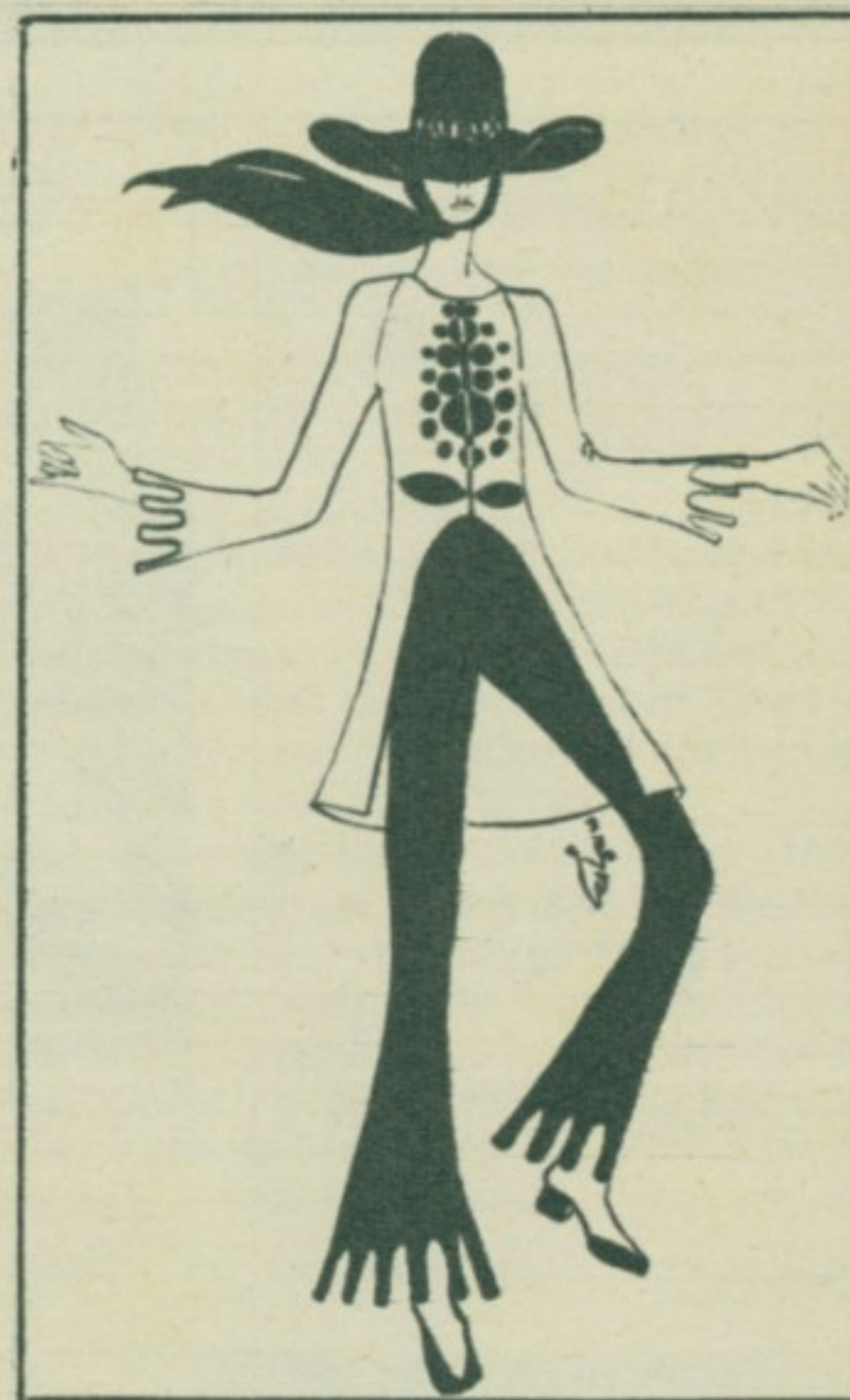

ИМА ЛИ БЕЛИХ НОСОРОГА?

Прочитао сам у 907. броју Забавника рубрику „Бели носорог“ и много ми се допала. Али, мој тата каже да таквих носорога нема и да је све то измишљотина. Молим те, одговори ми ко је у праву и да ли постоје бели носорози, макар један.
Драган Ивачић, Ниш

Белих носорога заиста има. У нашој документацији пронашли смо писмо које је Патрик Егјар, из Натала, у Јужној Африци, упутио априла ове године редакцији енглеског часописа „Посматрај и научи“. Он пише:

„У Наталу има приличан број белих носорога. Почетком овог века носорозима је запретила опасност од потпуног истребљења: остало их је свега 28. Међутим, захваљујући напорима управе Наталског националног парка данас их има преко 1.000. Бели носорог је веома питома животиња. Као доказ шаљем вам снимак моје две кћери које су се без страха приближиле белом носорогу“.

На нашем цртежу су панталоне за виче. Истина мало су исувиле шиз, али важно је да знаш да су сада најмодерније панталоне које се шире при дну. Панталоне и везени детаљи на блузи су исте боје.

НОКТИ МИ СЕ ЛОМЕ

Драги Забавниче,
Молим те да ме посаветујеш: нокти ми се ломе, изгледају ружно и никад не могу да их пустиш да израсту. Шта да радим?
Ваша верна читатељка из
Костајнице

Уколико су вам нокти крти и ломе се, морате се уздржати од прекомерне употребе млечних производа: сира, тврдокуваних јаја, свежег бутера. Оно што је за вас нарочито добро то су: целер, зелена салата, поморанце и мандарине (богате витамином Ц).

Саветујемо вам да свако вече ставите нокте у чашу млаког маслиновог уља, то ће вам добро чинити.

МУКЕ У 13. ГОДИНИ

Као твоја стара читатељка замолела бих те за једну услугу. Можда „Забавник“ није прави лист коме бих требало да се обратим, али је једини који стално и редовно пратим.

Имам 13 година и испод пазуха су ми се почеле јављати длачице. Мени је то страшно ружно, али не знам како да их отклоним, па те зато молим да ми помогнеш.

Луша, Београд

Нормално је да у твојим годинама почну да се јављају длачице. То не треба да те забрињава јер је то један од знакова пубертета, развоја. За сада их немој отклањати, а кад будеш старија онда ћеш сама моћи да изабереш препарат који ће ти, најбоље одговарати. Сад је најважније да се редовно умиваш а после да употребљаваш дезодоранс јер се мирис зноја много јаче задржава на длачицама.

РЕШЕЊЕ СА 18. СТРАНЕ

Волф је убио професора Лефебира и журећи се у лабораторију заборавио да уништи своје отиске на статуети. Касније, кад је сакупљао парчиће са Гренијеом имао је на рукама рукавице. Пошто су његови отисци на статуети пронађени значи да је он убио професора Лефебира.

* укршћене речи *

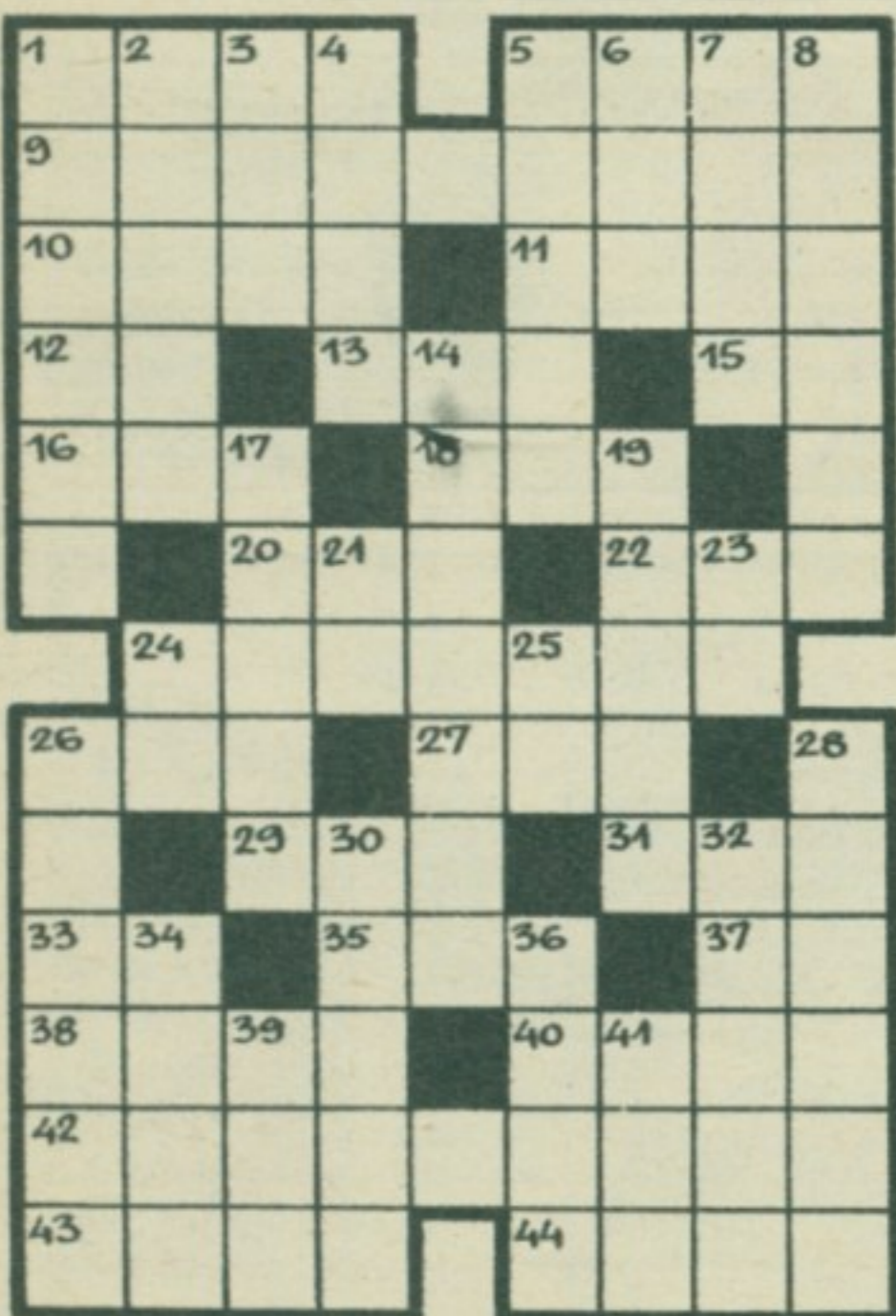
Водоравно: 1) део лица, 5) део молекула, 9) опера Ђузепе Вердија, 10) већа текућа вода, 11) амбалажа, 12) латинска показна заменица, 13) неупотребљен, 15) хемијски знак за никл, 16) река на Косову, 18) играчка, 20) град у Француској, 22) и једна и друга, 24) град на ушћу реке

Буке у Дунав, 26) ред, 27) тишина, 29) свеза, 31) аждаје, 33) два сугласника, 35) име глумице Гарднер, 37) два слова, 38) универзитетски град у Енглеској, 40) направа за мерење тежине, 42) планина у Србији, 43) коцка (лат.), 44) француски филмски стваралац (Жак).

Усправно: 1) француски сликар (Морис), 2) дан у недељи, 3) билијарски штап, 4) кухињска посуда, 5) једна од САД, 6) творница аутомобила у Марибору, 7) име песника Јупанчића, 8) преподневна представа, 14) роман И. А. Гончарова, 17) део женске одеће, 19) река у Француској, 21) река у Сибиру, 23) скраћеница за број, 24) лична заменица, 25) инцијали нашег песника, 26) народ, 28) малишани, 30) врста посуде, 32) намесник царске покрајине код старих Римљана, 34) француска књижевница (Мадам де), 36) утвара, 39) инсекти из фамилије опнокрилаца, 41) грубо вунено сукно.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) терет, 6) летопис, 8) вал, д, 9, пас, 11) Ин, 12) дом, 14) тт, о, 15) запад, о, 16) Ло, 18) лик, 19) И(ван) М(ажуранић), 20) Орли, 22) оаза, 24) ноа, з, 26) ват, ч, 27) брезе, о, 30) еј, 32) оба, 33) ул, 34) лет, а, 36) Гро, 37) Олиб, 39) Праг, 40) ансамбл.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централно 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

WALT DISNEY
МИКИ

Distributed by King Features Syndicate.

© 1969 Walt Disney Productions World Rights Reserved

